

Boldogházi ÍREK

*Jászboldogháza Község
időszakos lapja*

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

faluujsag@jaszboldoghaza.hu

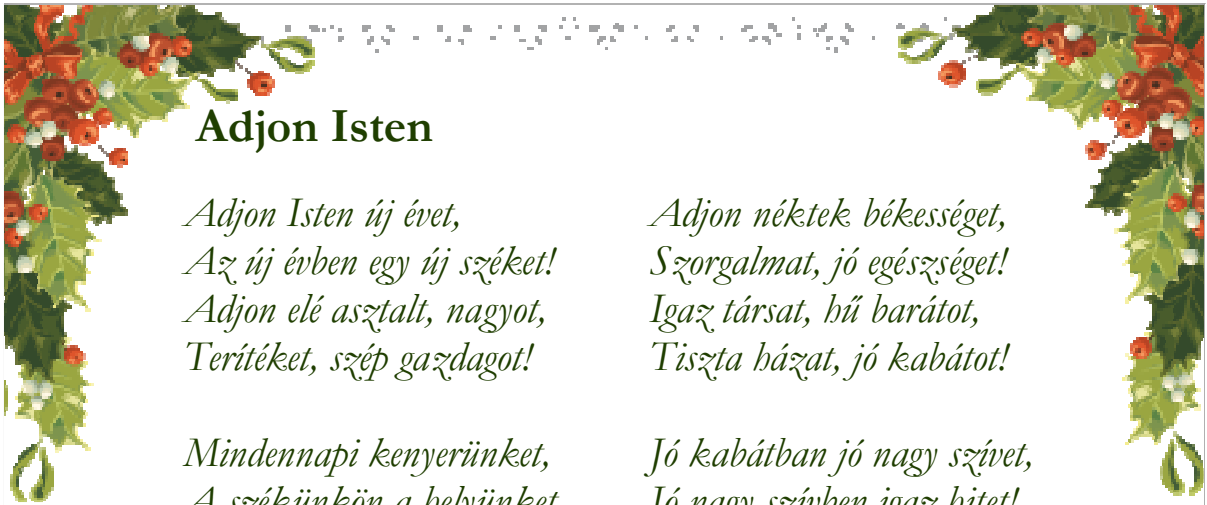
www.jaszboldoghaza.hu

16. ÉVFOLYAM

6. SZÁM

250 FT

Adjon Isten

*Adjon Isten új évet,
Az új évben egy új széket!
Adjon elé asztalt, nagyot,
Terítéket, szép gazdagot!*

*Mindennapi kenyerünket,
A székekön a helyünket,
Asztal körül helyet másnak!
Helyet az egész Világnak!*

*Adjon néktek békességet,
Szorgalmat, jó egészséget!
Igaz társat, hű barátot,
Tiszta házat, jó kabátot!*

*Jó kabátban jó nagy szívet,
Jó nagy szívben igaz hitet!
Igaz hitben igaz élet!
...Adjon Isten boldog évet!*

*Adjon Isten jó szándékot,
Tiszta szívből ajándékot!
Erőt, tudást, akaratot,
Fehér lelket, patyolatot!*

Törőcsik Julianna

Kedves Boldogházi Lakosok! Kedves Olvasó!

***Karácsony közeledtével kívánok Mindenkinek
békességet, boldogságot! Az Új esztendőhöz adjon az Isten erőt,
hitet, egészséget!***

*Szűcs Lajos
polgármester*

Polgármesteri tájékoztató

• Mentőállomás épült Jászboldogházán

Elkészült az új mentőállomás. Az egyeztetések még 2009-ben kezdődtek, majd hosszú út vezetett a megvalósulásig. Az önkormányzat vállalta a telek hátsó frontján a kerítés megépítését, valamint a mentőállomás előtt, a Dózsa György utcán lévő járda felújítását is elvégeztük, amikor a mentőállomáson a nagyobb építési munkálatok befejeződtek. A Dózsa György és Szegfű utca sarkán az összetört aszfaltot kijavítottuk. A mentőállomás az épület használatbavételi engedélyét és a működéshez szükséges engedélyeket megkapta, és 2015. november 14-től a részleges működése megkezdődött. 2015. november 24-én 12.00 órakor volt a mentőállomás ünnepélyes átadása. A pályázati projekt keretében a mentőszolgálat két új gépjárművet vásárolt, melyek közül az egyik eddig Jászberényben, a másik Jászapátin teljesített szolgálatot. Az ünnepélyes átadáson az önkormányzat 2 db navigációs készülék beszerzésével támogatta az itt szolgálatot teljesítő dolgozókat. A helyből induló mentőautó gyorsabb segítségnyújtást biztosít a bajban. Kérem a lakosságot, legyünk mindig kiemelt figyelemmel a siető mentőautóra!

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Foto: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

• Sikeres az önkormányzat Otthonteremtési programja

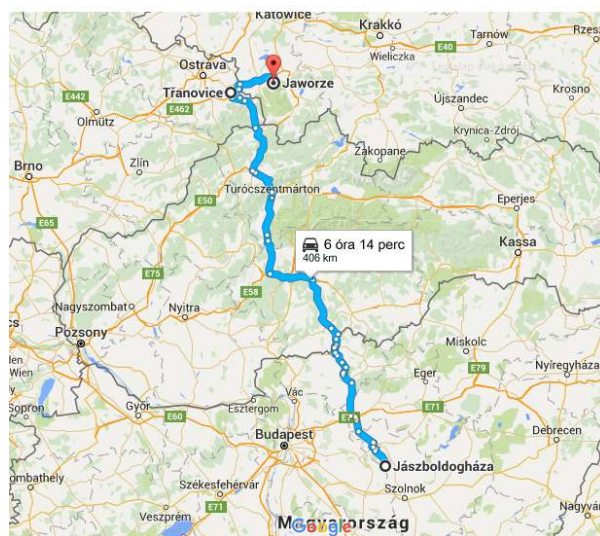
Jászboldogháza Önkormányzata 2014-től új otthonteremtési programot hirdetett, melynek lényege, hogy az itt lete-

lepedő fiatalokat az önkormányzat támogatja, amennyiben 5 éven belül gyermeket vállalnak. Az első évben 6, míg 2015-ben már 12 fiatal pár kapott ilyen támogatást, melynek során az ingatlan forgalmak is emelkedtek. Mindent megteszünk azért, hogy ez a jövőben is folytatódjon, minél többen felfedezzék településünk előnyeit, otthonra találjanak nálunk.

• Testvértelepülési kapcsolataink

November hónapban településünkre látogatott Jaworze testvértelepülésünk polgármestere, akit elkísért az iskola igazgatónöje és 5 cseh polgármester. Olyan kistelepülési településvezetők jöttek el hozzánk, akik régóta jó kapcsolatot ápolnak Jaworzevel. A látogatás során megtekintették településünket, és a jövőbeni együttműködési lehetőségekről tárgyaltunk. Szeretnénk közösen pályázni európai uniós támogatásokra. A legfőbb kapcsolódási területek az oktatási intézmények és a civil szervezetek lehetnek. Célunk, hogy a nyáron közös gyermektábort szervezzünk.

• Magunknak sározzuk be.....

Az őszi mezőgazdasági munkák általában magukkal hoznak kellemetlenségeket.

A település szélein lévő utcákban sajnos elég nagymértékű sárfelhordás történik, ami nemcsak összekezeni a többi közlekedőt is, hanem komoly közlekedési veszélyforrást jelent. Saját szememmel is láttam, hogy a szántásból hazafele tartó traktor munkaeszközéről foci labda méretű sádrabok potyogtak. Tudom, hogy a sárfelhordást sokszor nehéz elkerülni, de sok esetben a traktoros trehánysága okozza. Kérem a gazdálkodókat, legyenek figyelemmel az aszfaltozott utakra és az azokon közlekedőkre! A sár felhordásával komoly szabálysértést követnek el.

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2015. október 14-i soros képviselő-testületi ülésről

A Képviselő-testület megtárgyalta az orvosi ügyeleti ellátás helyzetét és minőségét és úgy döntött, hogy a jelenlegi szolgáltatóval fennálló szerződést felmondja és Jászládány, Jánoshida, Jászsós-szentgyörgy, Alattyan településekkel közösen szervezi újra az orvosi ügyeleti ellátást.

A testület úgy határozott, hogy a szociális alapszolgáltatási feladatokat a jövőben is a Jászsági Szociális Szolgáltató Társulás és az általa működtetett Jászsági Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat intézménnyel kívánja megoldani.

Beszámoló a 2015. október 28-i rendkívüli képviselő-testületi ülésről

•A Képviselő-testület megtárgyalta elfogadta a Mesevár Óvoda 015. évi költségvetését, valamint ezzel összefüggésben az Alsó-Jászsági Köznevelési Intézményfenntartó Társulás 2015. évi költségvetési beszámolóját.

•A testület úgy döntött, hogy a Régió

Ügyelet Nonprofit Kft-vel kíván szerződést kötni az orvosi ügyeleti ellátás jövőbeli biztosítása érdekében.

•A testület elfogadta a 7/2015.(XI.02.) önkormányzati rendeletét, mellyel az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatát módosította. A módosítással az szmsz a hatályos jogszabályokkal összhangba került, illetve kikerült belőle a megszüntetett Jászsági Szociális Szolgáltató Társulás.

A testület zárt ülésen otthonteremtési támogatás iránti kérelmeket bírálta el.

Beszámoló a 2015. november 23-i soros képviselő-testületi ülésről

A Képviselő-testület elfogadta a polgármester beszámolóját a két ülés között végzett tevékenységről. E beszámoló a település honlapján megtekinthető.

A Képviselő-testület megtárgyalta és elfogadta Mesevár Óvoda 2015. évi költségvetési módosított elszámolását. Az elszámolás módosítására a Magyar Államkincstár által megállapított köz-

ponti finanszírozás változás miatt volt szükség.

Ugyancsak megtárgyalta és elfogadta az önkormányzat Helyi Esélyegyenlőségi Programját.

A képviselő-testület elbírálta a beérkezett Bursa Hungarica pályázatokat és döntött a támogatások mértékéről. A döntés szerint újabb 10 tanuló kap a jövőben önkormányzati támogatást tanulmányaihoz.

Döntött a képviselő-testület arról, hogy a jövőben SISTRADE Kft-vel kívánja megoldani a közvilágítás karbantartását, üzemeltetését.

A képviselő-testület költséghatékossági okok miatt úgy döntött, hogy a jövőben a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. részére adja át az összes önkormányzati anyag-és eszközbeszerzési feladatot.

A testület úgy határozott, hogy pályázatot nyújt be a Belügyminisztériumhoz, kiegészítő működési támogatás elnyerése érdekében.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Szociális célú tüzelőanyag támogatás

Jászboldogháza község Önkormányzati Képviselőtestülete döntött a szociális célú tüzelőanyag támogatásról:

A 8/2015. (XI.24.) számú önkormányzati rendelet alapján:

Támogatásra elsősorban az jogosult, aki

- a) aktív korúak ellátásában,
- b) időskorúak járadékában,
- c) települési támogatásban vagy

d) a gyermekek védelméről és a gyámsági igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben szabályozott halmozottan hátrányos helyzetű gyermeket nevelő családban, feltéve, ha a kérelmező családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének

a 150%-át, egyedül élő esetén a 250%-át és a lakásnak fűtését szénttüzelésre alkalmas tüzelőberendezéssel biztosítja.

A támogatás méltányosságból is megállapítható annak a személynek vagy családnak, aki létfenntartást veszélyeztető rendkívüli élethelyzetbe került, illetve időszakosan bekövetkezett vagy tartósan fennálló létfenntartási problémákkal küzd.

A kérelmet 2015. január 31-ig lehet benyújtani a hivatal szociális ügyintézőjéhez.

A szociális célú tűzifa támogatásról a Szociális és Egészségügyi Bizottság dönt.

A rendelet és a kérelemhez szükséges nyomtatvány a hivatalban és a jaszboldoghaza.hu honlapon elérhető.

Köszönetnyilvánítás

2015. december 9-én Molnár Lilla a kórházban életveszélyes helyzetbe került. A gyógyításához sürgősen vérre volt szüksége, melyet irányított véradással szerveztünk meg. A család és a magam nevében köszönöm az azonnali segítséget az önkormányzatnak, aki beutaztatta a Vérellátó Szolgálatához az önkénteseket, és köszönjük:

Ifj. Bajor Zoltán, Eszes János, Dobos János, Duruczné Makó Ildikó, Szaszko Zoltán, Rácz Géza, Gerhát Róbert, Tamási Zoltán azonnali segítségét.

Kobela Margit

Megnyílt a Jászberényi Kormányablak

November 19-én, csütörtökön délelőtt - egy jelentősebb részben hazai, kisebb részben pedig Európai Unió forrásból finanszírozott több mint 66 millió forintos beruházás eredményeként - hivatalosan is megnyílt a Jászberényi Kormányablak. Október közepe óta próbaüzem volt élesben, kiváló eredményekkel. Az ügyfélfogadási idő több mint heti tizennyolc és fél órával nőtt, a körülmények huszonegyedik századiak. Ez alkalmából arra kértük a Jászberényi Járási Hivatal vezetőjét, dr. Dobos Róbertet, hogy az elvekre, a tényekre és a számokra hagyatkozva mutassuk be az átszervezés lényegét.

A konkrétumok előtt kezdhetjük néhány bevezető kérdéssel? Miért volt szükség a kormányablakokra?

Az állampolgárok az államról alkotott képét, véleményét alapvetően meghatározza az, amikor ügyeik intézése során kapcsolatba kerülnek az állammal, és ennek alapján képet alkotnak annak működéséről. Jogos elvárás a részükről, hogy ügyeiket gyorsan és egyszerűen intézhessék, igényük fókuszában a közigazgatás eljárásának egyszerűsége, gyorsasága és hatékonysága áll. Napjaink közigazgatást érintő átalakításának 2010 óta tartó folyamatában az ügyfélbarát szemléletmód kiemelt helyet foglal el.

A cél egy olyan közigazgatás létrejötte, ahol az ügyintézők, az ügyek kerülnek közelebb a polgárokhoz, és nem a polgároknak kell az ügyek után járniuk, hiszen az az idő, amit a polgár az ügyintézéssel tölt, az bizonyos tekintetben egyfajta „kiesett idő”-ként értékelhető mind a nemzetgazdaság, mind a család oldaláról tekintve. Tehát elmondhatjuk, hogy a kormányablak rendszer kialakításával egyfajta társadalmi és nemzetgazdasági cél megvalósítása is körvonalazódni látszik.

Elmondaná röviden, hogy ez alapján honnan hová tart ez az átalakítás?

Ha tartunk egy rövid közigazgatás történeti visszatekintést, akkor azt láthatjuk, hogy az ügyfélszolgálati ügyintézés 2011-et megelőzően alapvetően különböző színvonalon történt. Az ügyfélszolgálati pontok különböző informatikai háttértámogatással, különböző helyeken, különböző szervezeti struktúrák részeként működtek, működésük és nyitva tartásuk sem volt egységes, nem léteztek egységes szakmai elvárások. Az ügyfél kiszolgálásának színvonalja egyenetlen volt, sokszor az ügyfélfogadó tisztviselők jóindulatára és képzettségére volt bízva az ügyintézés eredményessége, gyorsasága és jogszerűsége. Emellett az ügyfélszolgálati

épületek állapota, berendezése és felszereltsége is rendkívül eltérő képet mutatott és mutat.

A 2010-ben indult közigazgatási reform egy részről egy szakmai programnak tekinthető, másrésztől ugyanakkor önmagában foglalja az állam és a polgárok közötti kapcsolatrendszer egyfajta újradefiniálását is. A cél, hogy a közigazgatás olyan szolgáltatásokat nyújtson a polgároknak, amelyekkel elégedettek lesznek.

Hogyan érinti mindez az állampolgárokat és a gazdasági élet szereplőit?

A magasabb szintű, gyorsabb, egyszerűbb, jobb, kulturáltabb ügyintézés a versenyképességet is segíti. Ez esetben a cél az, hogy Magyarországon minél versenyképesebb legyen a gazdaság, valamint hogy mindezzel összefüggésben az ügyintézés során mind a vállalkozók, mind a munkavállalók minél gyorsabban, egyszerűbben tudják intézni az ügyeiket. Az állampolgár, mint ügyfél kiszolgálása a mindenki számára jól ismert többesatornás ügyintézés keretében valósul meg (személyesen, telefonon, levélben vagy elektronikus úton), ugyanakkor a véleményalkotásokban legnagyobb szerepe vélhetően még sokáig a személyes ügyfélszolgálatnak lesz.

Mindezek ismeretében mit érdemes tudnunk erről az új modellről, a kormányablakokról?

Az egyablakos ügyintézési rendszer új modelljeként 2011. január 3-án 29 kormányablak nyílt meg hazánkban, ahol az ügyfél közigazgatási ügyeit egyetlen helyen, az adott kormányablak helyétől függetlenül egységes szabványok szerint, átláthatóan, hatékonyan és gyorsan, képzett, illetve folyamatosan továbbképzett, elhivatott és segítőkész ügyintéző személyzet közreműködésével tudja intézni. További újítás, hogy az ügyfélszolgálatok - a közigazgatásban egyedülálló módon, egységes stan-

dardoknak megfelelően, egységes arcu-lattal - állnak az ügyfelek rendelkezésére.

A 2011-ben 29 helyszínnel indult kormányablak program keretében országosan ma már több mint 200 kormányablak áll az állampolgárok rendelkezésére. Az év végére pedig további közel 40, a program eredményeként pedig várhatóan összesen 278 helyszínen lesznek elérhetőek a kormányablakok nyújtotta szolgáltatások.

Hol tartanak ezek az átalakítások jelenleg Jász-Nagykun-Szolnok megyében?

A megyénkben jelenleg 7 (Jászárokszállás, Jászfényszaru, Kunhegyes, Tiszafüred, Kisújszállás Szolnokon kettő) kormányablakban várják munkatársaink az ügyfeleket, a most átadásra kerülő 13 munkaállomásból és 2 fotobox-ból álló jászberényi kormányablak pedig a nyolcadik ebben a sorban. A tervek szerint a közel jövőben további 5 helyszínen kerül sor a megyénkben kormányablak átadására. (Karcag, Jászapáti, Mezőtúr, Török-szentmiklós, Kunszentmárton)

Mit jelent mindez az intézhető ügykörök tekintetében?

A kormányablakok egyik legfontosabb és alapvető jellemzője, hogy integrált ügyintézésre – azaz egy helyen többféle államigazgatási ügy intézésére – adnak lehetőséget. Ez év júliusában újabb 42-vel, augusztusban újabb 45-el, majd december 9-én újabb 86-al nőtt az itt intézhető ügyek száma. A teljesség igénye nélkül ezek között fellelhetők különböző a munkaügy, a foglalkoztatás területét érintő ügytípusok, a fogyasztóvédelmi panasz vagy a szociális, illetve a nyugdíjellátási kérelem benyújtásának lehetősége. Ilyen pl. az üzlet megszűnésének bejelentése, a bejelentéshez kötött kereskedelmi tevékenység folytatására irányuló szándék

bejelentése, az ártájékoztatóval össze-függő vagy termékbiztonsággal kapcsolatos kérelem, panasz, az álláskereső nyilvántartásba vétele iránti kérelem, az álláskereső járadék megállapítása iránti kérelem, a hadigondozotti ellátás vagy pl. az öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelem.

Ma már 509 ügytípus (beleértve a kormányablakban elérhető 11 kiegészítő szolgáltatást, mint pl. az ügyfélkapu regisztráció) intézhető a kormányablakokban. A fejlődés lemérhető azon, hogy 2011. január 1-jétől 29 ügytípussal indultak az első KAB-ok, a tervek szerint azonban ez a szám a jövőben várhatóan meghaladja majd az 1000-et.

Van valamilyen különbség az említett ügyek elintézési lehetőségeit illetően?

A kormányablakokban intézhető ügyek több típusba tartoznak, ezek között találhatók az azonnal intézhető ügyek, a saját hatáskörben intézhető ügyek, a közreműködő hatóságként intézhető ügyek, az irányító tájékoztatás nyújtása, valamint általános tájékoztatás nyújtása hatáskörre és illetékességre tekintet nélkül a lakosságot érintő valamennyi ügy tekintetében. Az ügyintézőink munkáját segíti továbbá az informatikai alapon működő, az Európai Unió támogatásával létrehozott Tudástár, amely az adott ügykörre vonatkozóan minden érdemi, az ügyintézéshez szükséges információt, jogszabályi

hivatkozást tartalmaz.

A nyitvatartási időt hogyan érintette ez a változás?

Az új ügyfelfogadási rend szerint - a korábbi Szabadság tér 16. szám alatti önkormányzati változatlan helyszínén - immár a jászberényi kormányablakunkban is (a jászárokszállási és a jászfényszarui kormányablakok felfogadásainak megfelelően) hétfőn 7 óra és 17 óra, kedden-szerdán 8 óra és 16 óra 30, csütörtökön 8 óra és 18 óra, míg pénteken 8 óra és 15 óra között fogadjuk az ügyfeleinket. Ez a korábbi felfogadási rendhez képest heti szinten több mint 18 és fél óra plusz ügyfelfogadási időt jelent.

Mennyire egységes színvonalú az ügyfelfogadás és az ügyintézés?

A magas színvonalú ügyfélkiszolgálás érdekében nem csak az egységes megjelenés, hanem az ügyfelfogadás és ügyintézés színvonalának egységesítése is kiemelt jelentőséggel bír. Ennek érdekében a Nemzeti Községi Egységterem külön szakirányú továbbképzést, illetve közszolgálati továbbképzést indított, mely képzéseken a jászberényi járási hivatal részéről mindez idáig 45 fő vett részt. A kormányablakok országos hálózattá fejlesztését követően egységes működési móddal, arculattal, informatikai támogatással, akadály mentesítve és a heti 5 ügyfelfogadási naptól két esetben egységes nyitva tartással teszik lehetővé az or-

szág minden polgára számára közigazgatási ügyeik intézését.

Az ügyintézési helyszínek kialakítása hogyan szolgálja az ügyfelek érdekeit?

A kibővülő kormányablakok helyszínei alapvetően az önkormányzati hálózat egységeihez igazodnak, az állampolgárok számára könnyen elérhető helyszíneken, a városközpontokban, forgalmi csomópontokban kapnak helyet. Az elhelyezés így módon biztosítja majd, hogy az ügyintézés lehetősége a városok centrumában sokak számára gyalogosan - munkába jövet-menet vagy bevásárlás közben - is elérhető legyen.

Zárszóként mit tartana még fontosnak megosztani az olvasóinkkal?

Bízunk abban, hogy ez az egész országra kiterjedő fejlesztés - amely immár Jászberény városában is kézzelfogható - az ügyfeleink nagy megelégedésére fog majd szolgálni. Természetesen ezzel egyidejűleg a Jászberényi Járási Hivatal valamennyi munkatársával együtt továbbra is mindent megteszünk annak érdekében, hogy az ügyfeleink irányába mind emberi és mind szakmai oldalról egyaránt komoly minőséget tudjunk képviselni. Valamint megragadnám az alkalmat, hogy a közelgő ünnepek alkalmából a magam és a munkatársaim nevében kívánjak az ügyfeleinknek és a Jászág valamennyi lakójának kellemes karácsonyi ünnepeket és békés boldog új esztendőt.

DARÁNYI IGNÁC TERV

PÁLYÁZATI NYEREMÉNYEK

Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program - Darányi Ignác Terv- keretén belül meghirdetésre kerülő vidéki alapszolgáltatások felhívás kapcsán, Jászboldogházának 2 db új PEUGEOT BOXER mikrobuszt sikerült nyerni az egyéb vidéki közösségi szolgáltatások célterületre.

Az egyik civil szervezet a Jászboldogháza Ifjúságáért Egyesület, aki a helyi ifjúság közösségi szolgáltatásait végzi, ami főként a helyi és nemzetközi turisztikai munkában fontos. A másik civil szervezet a "Boldogházi Gyermekéért" Alapítvány, aki a boldogházi gyermekek és az iskolai társulás munkáját segíti. Szempont, hogy a helyi ifjúság minél hatékonyabban álljon helyt és egyenlő esélyekkel induljon a városi településekkel szemben, ne legyen probléma eljutni a különböző eseményekre, versenyekre, vetélkedőkre.

Kiemelt cél a felnövekvő generáció támogatása, a vidéki életből adódó hátrány minimalizálása, mivel az érintett helyi civil szervezeteknek és önkormányzat döntéshozói számára fontos a fiatalság jövője. Mindkét

civil szervezet mögött az önkormányzat - mint támogató együttműködő partner - ott áll és biztosítja a sikeres üzemelést, jászboldogháza jövőjébe fektetve az energiát.

ifj. Pap Béla
EU pályázati író

Tájékoztató az orvosi ügyelet változásáról

Tisztelt Lakosság!

2015. december 1-től a központi orvosi ügyeleti szolgáltatást a **Régió Ügyelet Nonprofit Kft.** végzi településünkön. *(Az ügyeleti rendszer a Jászberényi Központi Orvosi Ügyeleti rendszer része lesz, ahol külön gyermekügyelet is van hétvégén és ünnepnapokon.)*

AZ ÜGYELETI IDŐSZAK A KÖVETKEZŐ:

Hétköznap:

18:00-től másnap reggel 08:00-ig

Hétfőn és ünnepnapokon:

08:00-től másnap 08:00-ig

Hétfőn és ünnepnapokon:

08:00-től 18:00-ig külön gyermekügyelet

GYÓGYSZERTÁR:

Jászberényben H-SZ: 08-20.

Ügyelet Jászberényben felváltva, non stop.

A KÖZPONTI ORVOSI ÜGYELET RENDELŐJE

(felnőtt-gyerek ambuláns ellátás):

5100 JÁSZBERÉNY, THÖKÖLY ÚT 13.

(az ügyelet orvos munkáját mentőtisztek is segítik)

ÜGYELETI HÍVÓSZÁM: 06-70-3703-104 (házhöz hívás)

MENTŐSZOLGÁLAT /MENTÉSI HÍVÓSZÁM:104

Hétköznap:

16.00-től 18:00 óráig háziorvosi készenlét működik a sürgős hívások ellátására a területen (a készenlét háziorvos is az ügyelet központi diszpécser-szolgálatának számán keresztül érhető el ebben az időszakban)

A FENTIEK MELLETT JÁNOSHIDÁN:

Hétfőn és Ünnepnapokon Jánoshidán **kiegészítő ügyeleti rendeltetést** is tartunk a következő címen és időtartamban:

RENDELŐ: JÁNOSHIDA, FŐ U. 49.

- KIEGÉSZÍTŐ ÜGYELETI RENDELÉS

IDÉJE: 13:00-15:00-ig

Egyebekben az ambuláns ellátás a jászberényi központban történik! Gyógyszertár is itt érhető el!

Az orvosi ügyelet irányítása, a telefonhívások fogadása a következők szerint történik:

2015. december 01-től az Ügyeleti Szolgáltató a sürgősségi betegellátás hatékonyságának fokozása, a párhuzamos hívások számának csökkentése, valamint az azonnali elérhetőség biztonságának javítása érdekében az ügyelet irányítására **Diszpécser-szolgálatot** működtet.

A DISZPÉCSERSZOLGÁLAT MŰKÖDÉSÉNEK ELŐNYEI:

- A körkép súlyossági fokozata szerint biztosítja az ellátást (az esettől függően küld ügyeletet vagy akár azonnal mentőt ill. biztosít szakszerű tanácsadást)
- Közvetlen kapcsolatot biztosít a szolgáltatón belüli és szolgáltatók közötti hatékony együttműködéshez (OMSZ, Rendőrség, Katasztrófavédelem stb.)

- Az egységes, gyorsan elérhető sürgősségi hívószámon a lakosság segítséget hívhat. Egy hívás kezdeményezésével az ügyelet és a diszpécser-szolgálat egy időben elérhető. Így a beteg egy belépési ponton keresztül kerül kapcsolatba az ellátókkal és egyértelmű beteg utakon át jut ellátáshoz.

2015. december 1-től az alapellátási ügyelet a következő számokon hívható:

ÜGYELETI HÍVÓSZÁM: 06-70-3703-104

Mentőszolgálat /mentési hívószám: 104

Az eddig alapellátási ügyeleti hívószámként működő 06-57/458-404-es hívószám 2015. december 1-től megszűnik.

3, Bejelentéskor a diszpécser-szolgálat egységes kérésre és szakmai elvek figyelembevételével dönt a riasztandó sürgősségi egységről (kivonuló ügyeleti szolgálat (orvos, mentőtiszt), kiemelt mentőegység, esetkocsi, rohamkocsi). A szolgálatirányító a rendelkezésre álló információk alapján a beteg feltalálási helyéhez legközelebbi és a legfelkészültebb egységet küldi a beteg segítségére.

4, Amennyiben a bejelentéskor egészségügyi tanácsadásra van szüksége, az irányítás ebben is a segélyhívó rendelkezésére áll.

5, A bejelentőnek, amennyiben panaszai megengedik, az irányítás felajánlja az ügyeleti ambulancia felkeresését. Az ügyeleti körzethatárokon belül működő ügyeleti **AMBULANCIA** (felnőtt és gyermekek számára) igénybe vehető az alábbi címen: **5100 Jászberény, Thököly út 13.**

A SÜRGŐSSÉGI ELLÁTÁS LÁNCSZEMEI / TEENDŐI:

1, Beteg:

- fel kell ismernie az életveszélyes állapotot
- döntését meghozva értesítenie kell az egységes számon elérhető sürgősségi rendszert, és a kérdésekre pontos válaszokat kell adnia
- esősegélyt kell nyújtania illetve az orvos megérkezéséig a mentésirányító tanácsai alapján kell eljárnia

2, Diszpécser:

- a beteg vagy a hozzátartozó bejelentését a sürgősségi telefonszámon fogadja
- tanácsot adhat a kérésig elvégzendő beavatkozásokról
- helyszínre irányíthatja a legmegfelelőbb, a helyszínt leghamarabb elérő sürgősségi egységet

3, Sürgősségi egységek:

- Központi ügyeleti ambulancia
- Orvosi ügyeleti kocsi – orvos ill. mentőtiszt/szükséges életmentő eszközökkel
- Kiemelt mentőegység – mentőszakápoló
- Esetkocsi - mentőorvossal /mentőtiszttel
- Rohamkocsi- sürgősségi szakorvossal(oxyologus)

Jászboldogháza, 2015. november 16.

Szűcs Lajos
polgármester

Búcsú Konkoly Béla agrármérnöktől

*„Az igaz ember eltávozik,
de a fénye megmarad.”*

/Dosztojevszkij /

Egy olyan emberről kell megemlékeznünk, akinek élete volt a föld, a föld szeretete.

Konkoly Béla 2015. november 3-án életének 66. évében örökre megpihent. Megrendülve álltunk a hamvai előtt.

A katolikus egyház szertartása szerint Csergő Ervin atya búcsúztatta mély tisztelettel és szeretettel.

A munkatársak nevében Szabó Levente, a KITE vezérigazgatója, és Czerván György, a Vidékfejlesztési Minisztérium agrárgazdaságért felelős államtitkára emlékezett meg az elhunytól. Közben hallgattuk a méltató szavakat, tudtuk, lezárult egy gazdag életút.

Konkoly Béla mindig hittel és lelkesedéssel dolgozott, hiszen őseitől is ezt kapta örökül. Mint ősi redemptus család leszármazottja, Boldogházát szívügyének tekintette.

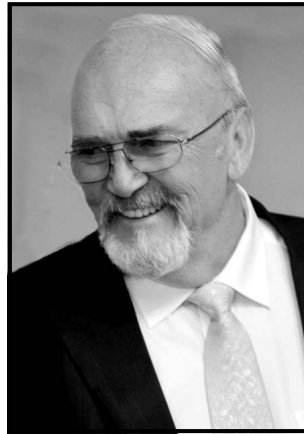
Itt született 1949 júniusában, általános iskolai tanulmányait is itt végezte.

Az augusztusban megjelent „Eltűnt iskoláinkra emlékezünk” című könyvben nagy tisztelettel emlékezett volt tanítóiról. A könyv átadásakor még életvidáman beszélgetett volt tanáraival, barátaival, ismerőseivel.

Tanulmányait a Lehel Vezér Gimnáziumban folytatta, majd a gödöllői Agrártudományi Egyetemen szerzett diplomát.

Munkáját a hatvani Cukorgyárban kezdte, majd a nádudvari központú KITE-hez került. Több mint 35 évig a KITE Mezőgazdasági Szolgáltató és Kereskedelmi BT. dolgozója, előbb szaknácsadó – üzletkötője, majd a KITE Dabasi Alközpontjának vezetője.

Szakmai igényesség és emberség jellemezte kitartó munkáját.

Szaktudását országosan is elismerték, állandó előadója volt a KITE által szervezett továbbképzéseknek, konferenciáknak. Hallgatósága kitűnő előadónak tartotta, aki humorával, gyakorlati ismereteivel azonnal megnyerte közönségét. Széleskörű érdeklődése, tehetsége a szervezéshez, a szakmai ismeretek továbbadásához, személyes kapcsolatainak

súlya elismerést váltott ki.

A boldogházi gazdálkodók is bizalommal fordultak hozzá.

Konkoly Béla mindent elért, amit egy tehetséges ember a saját szorgalmának köszönhetően elérhet.

Munkája mellett figyelemmel kísérte a község fejlődését, segített, ahol tudott és kellett. A civil szervezetek örökké hálásak önzetlen támogatásáért.

A biztos családi háttér, a szerető társ sok erőt adott munkájához. Sikeresen felnevelte két gyermekét, útra bocsátotta őket, megtanítva nekik a munka szeretetét. Szomorú, hogy unokáinak fejlődését nem kísérheti tovább!

Most gyászol a család, és rajtuk kívül a szakma, barátai, ismerősei.

Bár Konkoly Béla földi útja befejeződött, de személyét, optimista életszemléletét, emberségét nem feledjük! Az ember addig él, még emlékeznek rá!

A boldogházi föld illata tartotta itthon, és ez a föld lett örök nyughelye!

Kedves Béla!

Isten áldjon, és nyugodj békében!

Zrupkó Ferencné

Jókívánságok

Meg kell vallanom, nem vagyok ügyes kapcsolatteremtésben. Sokszor nehéz megszólítanom egy-egy ismerősemet, főleg ha nincs valamilyen folyamatban levő közös ügyünk. Nehezemre esik „csak úgy” szólni valakihez. Úgy látom, másoknak is van ezzel gondja. Most, hogy néhány hete egy újabb betegséget élek át, arra a hozzám intézett kérdésre: „hogya tetszik lenni?”, néha nem sikerül elmondani, hogy éppen nehézségeim vannak. Többször úgy elfordultak, mint ha fel sem tették volna a kérdést. Gondolom azért, mert a megszokott válasszal: „Köszönöm, jól!”, általában „letudják” az emberek a mindennapi kapcsolataikat, és egyik oldalról sem várja el senki, hogy ez a párbeszéd többről szóljon, mint: „Hogy vagy? – Köszönöm, jól!”

Persze, én is átéltem sokszor ezt a semmitmondó párbeszédet, akár a kérdező, akár a válaszoló oldalán voltam. Azért ez is több, mint semmi a kapcsolattartásban. Szerettem azonban azokat a naptárakat, amelyek jelzik ismerőseim névnapját és születésnapját. Ekkor ki tudok lépni a sablonokból, és bár nincs közös ügyünk, indokot érzek arra, hogy kifejezzem: az illetőt szívemben hordom, hálás vagyok érte, és jókat kívánok neki, még ha talán évek óta nem is találkoztunk.

Gondolom, más is így van vele. A köszöntéssel ki tudjuk fejezni szeretetünket, élesztgetni tudjuk személyes kapcsolatainkat. Ilyen az emberi élet.

Ebben az évben, az interneten látva a békés, boldog adventi ünneplésről szóló jókívánságokat, fellobbant bennem a kérdés: tényleg, ilyen messzire kell menni kapcsolátpítésben? Vajon mi indítja erre az embereket? Szeretik, ha köszönetet kapnak jókívánságaikért, vagy még sziruposabb, a valóságtól elszakadt világba szeretnék átálmodni magukat?

Remélem, sikerült sokaknak szívében elültetnem a gondolatot, hogy ne kívánjunk „kellemes” ünnepeket. Mert a meleg lábvíz az, ami kellemes. De akkor milyent és mit kívánjunk?

Valahol azt olvastam: A Szentírásban sehol sincs olyan, hogy „Boldog Karácsonyt!” Még ha a másik végleten is van ez a gondolat, az iránya szerintem helyes. Gondoljuk csak végig: mit írnánk, ha valakit saját szavainkkal akarnánk üdvözölni születésnapján? Valami olyasmit, ami kifejezné az élet, illetve a köszöntött személy fölötti örömről. És mit kívánhatunk Karácsonykor? Vagy az új évre? Milyen valós karácsonyi élményeink vannak? Mi az, ami reményt ébreszt bennünk, ha a jövő évre gondolunk? Mi az, amit valóban szeretnénk, ha bekövetkezne Karácsony kapcsán vagy az új évben a mi életünkben, és a szeretve köszöntött személy életében is? Milyen lenne, ha a „Hogy vagy? – Kösz, jól!” sémát személyessé tennénk, és olyat kíván, amit igazán szeretnénk magunknak és másoknak is? És akkor adventre nem óhajtanánk sem magunknak, sem másoknak semmilyen békét és boldogságot, csak gyümölcsöző várakozást.

Csergő Ervin
plébános

Bemutatkoznak az egyházi képviselők

– **Vallásos életéről kérdezem: milyen gondolatok jutnak eszébe?**

– Keresztény családban születtem. Szigorú vallási nevelésben részesültem. Minden vasárnap ott kellett lennem a templomban, ministráltam is. Hányszor, de hányszor átéltem a fájdalmat, hogy szívem a futballozó barátaimhoz húzott, de a szülői parancsra a templomba kellett mennem...

14 éves koromban bérmlájkoltam, majd egy 10 éves szünet, tiltakozás következett. Nem jártam templomba, csak karácsony éjféli misére és húsvétkor.

Éreztem magamban ugyan egy úrt, de addigi vallási élményeim felélesztésével azt nem tudtam volna betölteni. Isten viszont új utat mutatott.

A fatimai vándorszobor 1994 nyarán Magyarországon volt. Bár a nagyobb városokon állomásozott, Sebestyén Albert atya elérte, hogy Jánoshidára is elhozzák a szobrot. Amikor feleségemmel elmentünk a templomba, és ott imádkoztunk, kegyelmi pillanatot éltem át. Olyan áhítat és szeretet gyulladt fel bennem, amilyent addig nem tapasztaltam.

Különös élményt jelentett számomra a jánoshidai könnyező Szűzanya. Megállapították, hogy valójában nem is könnyezett, csak a napsütés melege miatt volt olyan a szobor arca. Amikor eltávolították a szobrot a temetőből, akkor egy darabot téptek le a szívéből. Engem nem a kíváncsiság vitt annak idején mindennap a jánoshidai könnyező Szűzanyához, hogy magát a könnyezést vizsgáljam, hanem ez a lát-

Farkas Imre

vány újra meg újra el tudta indítani bennem az áhítat gyönyörét, ami az új vallásos életem alapja lett.

Természetesen, azzal, hogy újra kezdtem vasárnaponként szentmisére járni, és Isten Igéje meg-megérint, életem egyre több területén és szintjén találkozom Isten jeleivel, azaz szeretetével. Mindennap olvasom az Adoremusból Isten Igéjét, és mindennap találom időt arra, hogy legalább egy részt elmondjak a rózsafüzérből, ha elcsendesülésre, elmélkedésre nincs alkalmam. Nagyon hálás vagyok Istennek mindenért, még ha – legtöbbször saját hibámból – néha nehéz időszakokat is kell átélnem.

– **Mit mond az egyházi képviselői szolgálatról, illetve a tisztségről, amit betölt?**

– Szerintem egyházi képviselőnek lenni magasabb feladat. Már az elmúlt turnusban is szerettem volna bekerülni az egyháztanácsba, de akkor a választás nem úgy esett. Nagyon örülök mostani megválasztásomnak. Úgy érzem, ez a tisztség egy hivatalos megbízás, hogy a szeretetet, amivel Isten megajándékozott elvigyem mindenkihez. Bár munkám miatt sokat vagyok távol, minden tőlem telhetőt megteszek, hogy maga a testület is összetartó legyen, a templom és a plébánia ápolat külsőt mutasson. Elég nagy munkát volt a plébániára mozgásszerű bejárat építeni, de szeretném folytatni a templom és a plébánia épületének további javításait is megszervezni, illetve elvégezni. Remélem, Isten segítségemre lesz ezekben az elképzelésekben, és lélekben is, anyagiakban is hozzá tudok járulni az Ő országának építéséhez.

December 4-én Mikulás mindannyiuk örömére meglátogatta a cserkészcsapatot.

A Szent Vendel Cserkészcsapat november 15-én a Juh-tor rendezvénnnyel mutatkozott be, és keresett támogatót.

Szent Vendel tisztelete régen és ma

A cserkészcsapattal együtt emlékeztünk a pásztorok védőszentjére

Településünk lakói nagy tisztelettel ápolják a *Szent Vendel tiszteletéhez* kötődő hagyományokat. Minden évben az október 20., azaz a Vendel naphoz közeli vasárnapon ünnepi szentmisével kezdődnek, majd a belterületi, valamint a jakabi és a csíkosi határrészen álló szobrok megkoszorúzásával folytatódnak az ünnepi események. Nagyon szép hagyomány, hogy a szervezőkkel együtt sok helyi lakos elzarándokol ilyenkor a szobrokhoz. A plébános úr megszenteli a szobrot, majd a jelenlévők énekkel, közös imával fohászkodnak, és a további gondviselői segítségben bízva esedezve kéri: „*Jóságunkat őrizd meg minden némű veszélynél ártalmától szent Vendelnek könyörgésére!*”

Régen, mire a határjárás befejeződött, a bográcsban

A jakabi szobornál, középen Fózer Balázs, a szobor keresztapja

A csíkosi Szent Vendel szobornál 2015-ben

megfőtt a birkapörkölt. Vörösborral, süteményekkel megterített asztalnál elfogyasztották a finom étet, miközben szólt az élő zene, mintegy megalapozva a késő estébe nyúló mulatozást.

A régebbi időkben az egyházi képviselő-testületektől különállón működtek a *Szent Vendel Társulatok* választott vezetőkkel, akik az ünnepség fő szervezői, irányítói voltak. Minden Szent Vendel szobornak *keresztapja* volt, aki a társulat vezetésében is helyet kapott. Amikor már nem tudták ellátni a tisztséget, általában közvetlen hozzátartozónak vagy a környékben lakó, köztisztvisletben álló személynek adták tovább a tisztséget.

A gondoskodásnak köszönhetően megmaradt egy *Szent Vendel lobogó*, amely a helyi egyházi gyűjtemény féltve őrzött kincse. Az ereklyeként őrzött lobo-

A Szent Vendel lobogóval

gó még a megyei egyházi kiállításon is szerepelt, egyedülálló darabként hirdette a jázsági emberek jellegzetes hagyományát.

Az 1990-es években a tagok előregedésével a Szent Vendel társulatok fokozatosan megszűntek, szerepüket az egyházi képviselő-testület tagjai vették át, akik a mai napig is ápolják a szép hagyományokat.

Településünkön 2014-ben *önálló cserkészcsapat* szerveződött, amely a helyi hagyományok iránti tiszteletét kifejezve *Szent Vendel* nevét vette fel. Már az elmúlt évben kapcsolódtak a fiatalok az ünnepi megemlékezéshez. Ebben az évben a csapat tagjai részt vettek a szentmisén, majd végiglátogatva a szobrokat, sorfalat álltak előttük a szentelés és ima alatt, ami növelte az esemény ünnepélyességét. A cserkészcsapat ez évben először rendezte meg a *Vendel napi őszi pásztorünnepet*, melynek keretében a szokásos szertartások után a nap zárásaként a cserkészek műsora szórakoztatta a jelenlévőket. A műsorban bemutatkozott a helyi cserkészcsapat, tagjai ízelítőt adtak a tevékenységükből,

remekül összeállított műsoruk nagy sikert aratott.

Köszönet illeti a cserkészcsapat vezetőit, *Dékányné Bozóki Zsuzsanna* csapatparancsnokot és *Kissné Kabács Anna* rajvezetőt, akik fáradságot nem ismerve szervezték meg a nap programját, és felkészítették a műsorban fellépő gyerekeket. Külön köszönet jár a lelkes gyermekgárdának, a szülőknek, segítőknek, adományozóknak, akiknek lelkes és önzetlen munkája volt a záloga az emlékezetes napnak.

A műsort követően „*juhtorra*” invitálták a tisztelt jelenlévőket, ahol a hagyományos birkapörkölt mellett bor, pogácsa, sütemények kerültek az asztalra, melyet jóízűen elfogyasztottunk.

Nagyon jó hangulatban telt az egész nap. Reméljük, a következő években is lesz folytatása!

A cserkészcsapat rendezvényén

Kispálné Baranyi Aranka

Civil szervezetek

Szaporodik a gyűjtemény...

Nagyon nagy meglepetés ért bennünket, mert megke-restek Zrupkóné Klárka gyermekei azzal a szándékkal, hogy felajánlják Klárka jász-viseletét a Tájház részére. Mi ennek a nagylelkű ajánlatnak nagyon megörültünk, és elhatároztuk, hogy ki is állítjuk a tájházban. Így mindig tudunk emlékezni /minden alkalommal, amikor a tájházba ellátogatunk/ Klárikára. Szá-munkra az Ő emléke örökké él! Ezúton mondunk köszönetet az egész Zrupkó családnak az önzetlen felajánlásért.

Várunk továbbra is minden olyan használati tárgyat, szerszámot és eszközt, amit a régi időkben alkalmaztak, és még jelenleg is odahaza őrzik, és már nem használják. Ez évben is kaptunk több kisebb konyhai felszerelést, szőtest, terítőt, amit szintén nagyon köszönünk. Valamennyi adományozónak és leendő ajándékozónak kívánok nagyon szép, családban eltöltött karácsonyi ünnepeket a gyűjtemény gondozói nevében:

Orczi Imréné
/egyesületi tik./

Nyugdíjasok házatájáról..

Egyesületünkől legutóbb az elszármazottak találkozója kapcsán számoltam be.

Az év utolsó harmada is mozgalmasan telik a nyugdíjasaink számára. Szeptember közepén egy csodálatos ötnapos hétvégét töltöttünk el Bogácson. Az idő jó volt, az étkek kitűnőek, a kirándulás és a fürdés felejthetetlen. Mindenki nagyon jól érezte magát. Alighogy hazaérkeztünk máris az Idősek Világnapjára készültünk. Az ünneplésre szeptember 27-én került sor.

Októberben a Jánoshidai Nyugdíjasklubbal volt találkozóunk még négy község klubjának társaságában. A mintegy 180 fős rendezvény igazán kiválóan sikerült.

Napjainkban már az év végi rendezvényeinkre fókuszálunk. A Mikulás várás egyesületünkönél is megtörtént. Mindenki nagyon kíváncsi volt, mert igazi meglepetéssel készültünk. Nem

csoki, nem Mikulás csomag és nem egyéb édesség volt a tálunkban, hanem jászsági tájételekkel / gombóc levessel, krumplis buktával/bodag/vártuk nyugdíjas társainkat. A nemvárt meglepetés jól bevált. A fogadtatás nagyon jó volt, sőt a visszhang is annyi, hogy jövőre ezt meg kell ismételni, és a Mikulást így kell megünnepelni.

Most már csak a karácsony várás, a kis Jézus születésének megünnepelése van hátra. A szokásos rendezvényünket 19-én tarjuk, ahol a 70

fős nagy családdal közösen gyűjtjük meg a karácsony fényeit. A közös vacsora, némi kis ajándék a fa alatt biztosan megmelengetik tagjaink szívét. Így 24-én mindenki szűkebb családja körében ünnepelhet.

Az év vége közeledtével egyesületünk nevében községünk minden lakójának, valamennyi támogatóknak

Áldott békés karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag új esztendőt kívánok egyesületünk nevében.

Orczi Imréné /egyesületi tik./

FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET

Karácsony közeledtével szeretném megköszönni azt a sok segítséget és támogatást, amit egyesületünk ez évben is kapott munkájához. Móra László sorával kívánok minden kedves boldogházi lakosnak és elszármazottnak, olvasónak, segítőnknek, támogatóknak és egyesületi társaimnak áldott karácsonyi ünnepeket, jó erőt, egészséget és boldog új évet.

**„Legyen ma templom minden ember szíve,
Melyben a lélek szárnyat bontogat!
Karácsony édes ünnepén
Legyen imádság minden gondolat.**

**Az emberszívek örökélő öre
Tegye ma össze mind a kezeket!
Karácsony édes ünnepén
Maradj vendégünk: Jóság, Szeretet!”**

Móra László: Karácsony édes ünnepén
(részlet)

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület

A Jász Baráti Társaságok XI. Fóruma Jánoshidán

A jászsági települések fórumát október 10.-én tartották Jánoshidán a Faluházban. A faluház állandó kiállításain túl bemutatták Kökény Róbert „köz munkás” naiv festő munkáit is, melyek a település nevezetes építményeiről, területeiről készültek. Az ünnepélyes köszöntőt követően Eszes Béla polgármester beszélt a település múltjáról, nevezetességeiről, fejlődéséről és a céljaikról. Szomszédos település lévén biztosan sokan ismerik ezeket a történeteket, így emlékeztetőül csak egy-két jelentősebb munkát emelek ki:

Pályázatokon nyertek az ivóvízminőség-javítási, a belvív-elvezetési és a szennyvízelvezetési, -tisztítási programokra uniós forrásokat. Középületek energetikai ellátását alakították át napelemek felszerelésével, faelgázosító rendszerű kazánnal működő fűtési rendszerrel. A résztvevők a legérdekesebbnek tartották a START – munkaprogramban történeteket. Írhatnám, hogy „mint a mesében” csodálkoztunk rá.

A köz munkásoknak - bár minden munka értékes - termelőmunkát próbálnak nyújtani. Nagyon eredményesen működik a malom, termékeikre folyamatosan nő az igény. Az állattenyésztésben az állomány száma már megduplázódott. Birkákat, mangalicákat és vaddisznókat tenyésztnek. Emellett különleges az is, hogy a fizi-

kai munka mellett az elmét is „pallérozzák”. A reggeli megbeszéléseken tanárok és tanult emberek részvételével irodalmi, történelmi, általános műveltségi kérdésekről is beszélgetnek, verseket olvasnak.

Érdekes és tanulságos tájékoztató volt, a résztvevők gratuláltak a Polgármester Úrnak. A helyi Népdalkör és a Mazsorett csoport szereplése nagyon különleges és kedves színlátványt adott. Ezt követően a résztvevők is tájékoztatást adtak a településeiken történetekről.

Megtudhattuk, hogy Jászfelsőszentgyörgyön megalakult 51 fővel egy új baráti egyesület. Szomorúan hallhattuk a Jászkiséri társaság megszűnését. A legtöbb településen a társaságok sikeresen működnek, múltjukat megőrzik, jelenüket igyekeznek tartalmassá tenni, a jövő generációjának példát mutatni, és bevonni őket a munkába.

Ebéd után vendéglátóink bemutatták a település nevezetességeit. A Római Katolikus Templomot, a Premonstrei Rendházat, a Virág Gellért Tájházat és a II. Világháborús emlékművet. Elmondhatom, hogy a BOLDOGBT Egyesület képviselőjében Hájosné Nagy Marikával egy tartalmas találkozón vettünk részt.

Pappné Berkó Aranka

*Kedves falunk minden lakójának békés,
szép ünnepeket,
jó egészséget és szeretetben, megértésben,
eredményekben gazdag új esztendőt kíván a*

*Jászboldogházáról Elszármazottak
Baráti Társasága*

Emlékezés...

Kónya Lajos: *Fáklyaként*

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömeit,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Dr. Tóvári Györgyné

1963-ban érettségiztem Szolnokon a Varga Katalin Gimnáziumban. Még ebben az évben felvételt nyertem Budapestre, az Eötvös Loránd Tudományegyetem matematika-fizika szakára. 1968-ban végeztem az egyetemen, és Szolnokon a kereskedelmi szakközépiskolában kezdtem tanítani. Az 1969-es tanévtől kerültem Jászboldogházára az általános iskolába, ekkor költöztünk ide. A kedves kis rendezett település szorgalmas, jóindulatú, segítőkész lakóit megismerve minden reményünk megvolt a békés, boldog elkövetkező életünkre.

1971 májusában megszületett a fiunk, és egyéves születésnapjáig tartott a „Boldogházán való boldog életünk”. Ekkortájt tört ránc férjem súlyos betegsége. Az ezt követő időszak az életéért folytatott harccal telt 1972 karácsonyáig. December 24-én hajnalban aludt el örökre, és átlépett az örökkévalóság függőnye mögé. A gyermekemmel kapott felelősség miatt igyekeztem elfogadni a sorsomat. Visszaköltöztem Szolnokra a szüleimhez, és 1973 szeptemberében ott kezdtem tanítani

a Baross Gábor Műszaki Szakközépiskolában. Itt dolgoztam egészen a 2008. február 28-ig, a nyugdíjba vonulásomig. Így visszatekintve úgy érzem, hogy pedagógusi pályaválasztásom telitalálat volt. Nagyon szerettem a tanítást, oktatást, nevelést. Szerencsés voltam abból a szempontból, hogy egy új iskolában, jó és szép körülmények között kezdtem a szolnoki pályafutásom. Hálás vagyok érte a sorsnak!

Magánéletemben volt még egy házasságkötésem, amely másfél év múlva válással végződött. Gyermekem nevelése során nem csak felelősséget, hanem sok örömet is kaptam. A fogorvosi hivatást választotta, amit nagyon szeret, azt mondja, kapcsolódás a munkája. Budapesten dolgozik egy magánrendelőben.

Öszinte, lélek teljes köszönetem fejezem ki azon lelkes boldogházi személyeknek, akik felvállalták a közösségformáló, önzetlen szolgálatukat, és megjelentetik az iskolákról szóló könyvet. További szép és sikeres munkálkodást kívánok szeretettel.

Dr. Tóvári Györgyné

Kedves Olvasóink!

*Meghitt, szeretetteljes karácsonyi ünnepeket
és eredményekben gazdag szép új esztendőt kívánunk!*

a szerkesztők

Hírek a kapitányokról

November 28-án tartottuk a jász kun kapitányok tanácskozását Jászsós-szentgyörgyön a világtalálkozóra felújított Erzsébet Vízimalomban. Örömmel vettük tudomásul, hogy a Jászságból minden kapitány megjelent a rendezvényen. A Nagykunságból és a Kiskunságból nem volt teljes a részvétel, de megfelelő számban képviselték a Kunságot. Talált József regnáló jászkapitány köszöntötte a megjelenteket, külön köszöntötte Szarvák Imre Jászsós-szentgyörgy polgármesterét, dr. Dobos Lászlót, a Jászok Egyesületének ügyvivőjét, Eszes Béla Jánoshida polgármesterét, a JÖSZ (Jászsági Önkormányzatok Szövetsége) elnökét, dr. Körei Nagy Józsefet, Jászberény rendőrkapitányát, aki a hagyományörzés iránti elkötelezettsége miatt került meghívásra. Szarvák Imre polgármester köszöntő szavaiban bemutatta a felújított vízimalom történetét (1825-ben épült), mely országos viszonylatban is ritkaság, és ismertette felújításának folyamatát. A tanácskozás a malom emeleti részén volt megtartva, ahol Borbás Ferenc jász kun főkapitány vette át a gyűlés levezetését. A tanácskozás kezdetén bemutatkozott Tóth Lajos nagykun kapitány és dr. Bálint György kiskunkapitány. Ők először vettek részt a tanácskozáson, ugyanis a nyár folyamán a Kunok Világtalálkozóján kerültek megválasztásra. A tanácskozás a következőkben a Kapitányok Tanácsának belső ügyeivel foglalkozott, úgy mint a rendezvények anyagi háttérének biztosítása, a belső szervezet működése, a különböző hagyományörző szervezetekkel való kapcsolattartás, a protokoll szabályzat önkormányzati

elfogadtatása, valamint az interneten való megjelenés részleteire irányult. Ez utóbbi elég éles vitát váltott ki a résztvevők között. Nem a megjelenítés fontossága, hanem a megjelenítés mikéntje váltotta ki a vitát. A továbbiakban dr. Dobos László, a Jászok Egyesületének ügyvezetője bejelentette, hogy 2016-ban 25 éves a Jászok Egyesülete, és az ünnepséget március 19-én tartják Budapesten, ahová szintén meghívást kaptunk. A Jászok Világtalálkozójának időpontja 2016. július 9-10. helye Jászárokszállás, ahol már megalakult a szervezőbizottság, és kiválasztásra került a leendő jász kapitány személye is.

Ván Jenő kiskunkapitány tájékoztatót a Hármaskerületi Aratóverseny időpontjáról, mely 2016 július 16-án lesz megtartva, és helye Kiskunfélegyháza. A tanácskozás befejezése után, ebéd előtt Pócs János országgyűlési képviselő méltatta a kapitányok tevékenységét, mint a hagyományörzés pillérei, és példaeértékűnek nevezte reprezentációs tevékenységüket. A vendéglátás Jászsós-szentgyörgy önkormányzatának, valamint Talált József és családjának vendégszeretetét tükrözte. Ebéd után Varga Antal egyedi fűtőös produkcióval szórakoztatta a jelenlevőket, majd a Jászsági Hagyományörző Egylet pedig jeleneteket mutatott be az „Élet a tanyán” című műsorukból.

2015-ben már több eseményt nem közlök a tisztelt olvasókkal, itt kívánok mindenkinek kellemes karácsonyi ünnepeket és békés boldog új évet.

*Nagy Albert
Jászkapitány*

Könyvtári Hírek

Könyvtárunkban, novemberben a Baba-mama klub keretében ismét Kerekítőre vártuk az érdeklődőket.

Az óvodás és kisiskolás gyermekek a Debrecenből érkezett Ákom-bákom bábcsoport előadását nézték meg. A Moha és Páfrány téli kalandjai című bábjáték karácsonyi hangulatot teremtett.

A rendszeresen érkező új könyveknek, valamint az előfizetett folyóiratoknak köszönhetően egyre több olvasó érkezik a könyvtárunkba. A könyvtárközi kölcsönzéssel más könyvtárakból tudunk könyveket rendelni például: sorozatokat vagy szakkönyveket.

Minden Olvasónak boldog, örömteli karácsonyi ünnepeket és sikeres, új évet kívánok.

Pappné Turóczi Henrietta könyvtáros

JELES NAPOK - ÁLLATOK VILÁGNAPJA

A szeptemberi jeles napok közül kiemelkedik Szent Mihály napja. E napot a gazdasági év fordulójaként tartották számon az állattartók, és a Szent György-napkor legelőre hajtott állatokat ilyenkor hajtották vissza. Mihály napot tartottunk szeptember 25-én délután. Sajnos az esős idő miatt nem tudtuk a szabadban megrendezni, így a tornatermünkben tartottuk meg ezt a délutánt. Mindkét csoport műsort adott elő, majd közös vetélkedő következett együtt a szülőkkal. Sorversenyt rendeztünk, amelyen különféle feladatokat kellett teljesíteni. Majd az ebédlőben zsíros kenyérrel, hagymával, paprikával, teával kínálták a gyermekeket a szülők. Nagyon jó hangulatban telt el ez a délután. Az állatok világnapja projektet tartottunk október 5-től 9-ig egy héten át tartott, amelyen egész hetünket áthatotta az állatok szeretete.

Az óvoda mindkét csoportja ellátogatott Kispál Sanyi bácsiékhoz, és megnéztük a kisbárányokat. Aranka néni már a kapuban várt bennünket. Nagy szeretettel mesélt a gyerekeknek a kisbárányokról, megmutatta mit esznek, és mindenki etethette a jóságokat. Ezután odaszaladt „Picúr” kiskutya is a gyerekek nagy öröme, majd megnéztük a gyöngytyúkokat. Élmenygazdag délelőttünk végén, pozitív élményekkel, maradandó emlékekkel sétáltunk vissza az óvodába. Köszönjük a vidám hangulatú délelőttöt Sanyi bácsinak és Aranka néninek. Jó érzés tölt el bennünket, hogy évről évre mindig szívesen látnak és várnak. Az óvodában

egész héten az állatokról meséltünk, állatokról szóló dalokat, dalos körjátékokat, mondókákat, verseket tanultunk. A kiscsoport ismeretszerző sétákat tett a faluban, a nagycsoport pedig ellátogatott Szolnokra a NEFAG Zrt.-hez. Reggel vonattal indultunk, majd busszal mentünk tovább a Széchenyi telepére. Onnan kisbusszal utaztunk tovább a célállomásra. Már ismerősként fogadott bennünket Eszti néni, hiszen tavaly is ő kalauzolta a kis csapatot. A NEFAG Zrt. 1989-ben hozta létre a szolnoki Széchenyi lakótelep melletti tölgyerdőben az erdei Művelődési Házat. A Művelődési Ház az Országos Erdészeti Egyesület Erdészeti Iskola Szakosztályának, valamint a Környezet és Természetvédelmi Oktatóközpontok Országos Szövetségének tagja. 2002-ben elnyerte a Kiemelt Magyarországi Erdőpedagógiáért díjat. Az Erdei Művelődési Ház a környezeti nevelés területén regionális oktatási központként működik. Ideális környezetben Szolnok város szélén a több mint 200 hektáron kialakított Széchenyi Ökoturisztikai Parkerdőben a Zagyva folyótól 300 méterre. Megpihentünk egy picit, mindenki evett-ivott, majd Eszti nénivel elindultunk egy hosszú mesebeli erdei sétára. Először egy kemencéhez vezetett az utunk, ahol nyársaló is volt kiépítve: itt a gyerekekkel száras gallyakat gyűjtöttünk és meggyújtottuk, közben elénekeltük a „Tűzet viszek, lángot viszek” című dalt, beszélgettünk a tűz hasznosságáról, mikor a barátunk, és mikor az ellenségünk. Gondos tűzoltás után botokkal fák törzseit kopogtatunk, melyiknek lehetnek lakói, miről ismerhetjük meg, majd beszélgettünk a fakopáncsról, amely ügyesen tud kúszni a fa függőleges törzsén, és erős csőrével lyukakat váj a fa kérgébe, így keresve az élelmet. Majd fogócskázunk a fák között. Ezután nyomokat kerestünk az erdei tanösvényen, de nem is kellett sokáig mennünk, máris őzek lábnyomaira bukkantunk. Megnéztük a tavat és a benne lakó élőlényeket, szedegettünk a kosarunkba szép

színes leveleket, terméseket, megbeszéltük melyik fának mi a termése. A Vadasparkban körbe sétálva megismerhettük Magyarország vadfajait, házi- és hobbi állatait. A gyerekek megetethették a vaddisznókat a kosárba gyűjtögetett makkból, megsimogathatták a nyuszikat, etethették a lovakat, a vadászgörény pedig sétált a lábunknál. A gyerekek versenyt futottak a lámával, majd mindenki megetethette a jósággot zöldségekkel. Nagyon sok ismerettel bővült a gyermekek tudása. Ezután megebédtünk a fedett szabadtéri pihenőhelyen, és elsétáltunk az ÖKO játszótérre, ahol a gyermekek jókedvűen játszhattak. Délután maradandó élményekkel tértünk haza. Fontos, hogy éljünk harmóniában a minket körülvevő élőlényekkel és a természettel, a gyermekek megismerjék élő környezetüket, a felelősségteljes állatvédelem és gondozás

alapjait. A közös kirándulások alkalmat adnak az egész életre szóló benyomások megélésére, kialakul környezettudatos magatartásuk.

Baranyi Béláné

Élj egészségesen!

2015. október 20.-án az Egészség hét keretén belül tartottuk a Tök jó napot a Jászboldogházi Mesevár óvodában. Ezen a héten az óvoda-iskolakonyha jóvoltából különleges egészséges alapanyagú ételeket kóstolhattunk, és részt vettünk az általuk hirdetett egészséges étkezéssel kapcsolatos kézműves pályázaton. Minden kisgyerek jutalomban részesült, kis könyvjelzőt kaptak.

A Tök jó napon Gryllus Vilmos piacról szóló dalával keltetjük fel a gyermekek érdeklődését. A projekthét foglalkozásaiban rengeteg őszi termés, zöldségféle és néhány gyümölcs került az asztalokra, hogy a gyermekek kreativitása nyomán ötletes, színes zöldség – gyümölcs szobrok, alkotások készüljenek. Az ovisok gondolatban előre megtervezték, mit szeretnének elkészíteni, és azt is, hogy miből. Gazdag képzeletüknek, fantáziájuknak köszönhetően született meg: a citromsüni, tökbaba, csuhébábuk, uborka, kukac, sárgarépa százlábú, töklámpás, csiga, paprika egér, padlizsán hajó, répa hajós kapitány, tökből űrhajó, autó és sok más szemet gyönyörködtető alkotás, a felnőtt segítők közreműködésével. Közben megismertkedtek az egészséges táplálkozás fontosságával.

Készülnek a gyümölcs szobrok

Tök király választás

gával. A zöldségfélék, gyümölcsök jellemzőivel. Megbeszéljük hogyan, milyen gyakran fogyasztják, s természetesen nem maradhatott el a megszokott kóstolgatás, falatozgatás sem. A gyermekek kitartóan dolgoztak, sokféle variációs ötlettel gazdagították egyéni munkájukat. Délután mindkét csoportban bekapcsolódtak a kézműves tevékenységekbe a szülők is. A hagyományokhoz híven tökfáragó versenyt hirdettünk. A tök jó nap csúcspontjára akkor került sor, amikor megválasztásra került a Tök király, aki az idén Gere Lajos lett. Ismét sok ötletes töklámpás készült, amiket elhelyeztünk a kerítésen, ezzel díszítve óvodánk udvarát. Nagyon

meghitt családi légkörben telt el ez a többórás, igazán értékes program, aminek nagyon örültünk. Az Egészség hét változatos, értékteremtő programjai nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy az egészség, egészségtudatosság több szempontú megközelítésével mindez a figyelem középpontjába kerüljön. Az egészséges táplálkozás fogalma a gyermekek számára játékos tevékenységeken keresztül, a szülők számára egyéb formában is fontos ismereteket, tapasztalatot nyújtson, s elősegítse az egészségfejlesztésre irányuló szemléletváltást, a testi- lelki-, szociális „jól-lét” fontosságának, értékének felismerését.

Cseke Izabella
Óvodapedagógus

***Száz liba egy sorba,
Mennek a nagy tóra,
Elöl megy a gúnár,
Jaj, de peckesen jár!
Száz liba egy sorba.***

Márton napi projektünkben óvodánk mindkét csoportja részt vett, amely november 9-től 13-ig tartott. Igyekeztünk a témahét tevékenységeit úgy összeállítani, hogy minden gyermek megtalálja a fejlettségének megfelelő differenciált élmény és tapasztalásszerzési lehetőségeket.

Már a projekthét előtt megkezdtek a gyűjtőmunkát, a gyerekek képeskönyveket, plüss libákat, libákról képeket, libatollat, kukoricát hoztak. Az egyik gyermek családjánál éppen libavágás történt, az anyukának köszönhetően képek is készültek az eseményről, amit közösen megnéztünk a gyerekekkel.

A hét elején mind a két csoport el-sétált Kobela Margitékhoz libákat nézni. A gyerekek élő környezetük-

Libasimogatás

ben figyelhették meg a libákat, hallhatták éles, gágogó hangjukat. Beszélgettünk külső tulajdonságaikról, hasznosságukról stb. A bátrabbak megsimogatták a liba hatalmas szárnyát, pelyhes tollát. Teli élményekkel és nem utolsósorban egy zacskó libatollal (amit foglalkozásainkon felhasználtunk) tértünk vissza az óvodába. Szeretnénk ezúton is megköszönni Margitnak a barátságos fogadtatást, bízunk benne, hogy jövőre is ilyen élményekben bővelkedő bemutatót tart majd ovis gyermekeinknek.

A hét folyamán beszélgettünk a Márton-legendáról, a gyerekek megismerkedtek Szent Márton püspök élettörténetével, a nevéhez kötődő hiedelmekkel, népszokásokkal. Igyekeztünk mindezt játékos formában megismertetni a gyerekekkel.

Sok Márton napi libás énekkel, mesékkel, versekkel gyarapodtak ismereteik. „Libasorban” mondókázva körbejártuk a csoportszobát, majd kört alakítottunk, és elénekel-tük, eljátszottuk a dalos játékokat. Kézügyességüket, kreativitásukat fejlesztették a különböző technikával készült libák, amelyet ragasztással, színezéssel alkottak a gyerekek. A nagyobbak ragasztottak igazi tollakból nagyon szép libákat, így a munka során megtapasztalhatták a tollnak mindenféle tulajdonságát: pihekönyű, hófehér, elfújható, tapadós stb.

A sütemény (sós, tekert libanyak) elkészítésében is aktívan részt vettek. A konyhás néni segítségével

Elkészültek a remekművek

Így készült a sós, tekert libanyak

Jöhet a kóstolás

délre meg is sült a finom sütemény, amit ebéd után közösen elfogyasztottunk. Természetesen a Maci csoportosaknak is adtunk kóstolót.

Nagyon fontos az óvodáskorú gyerekeknél a cselekvés, személyes tapasztalás, hiszen az élethelyzetben való tanulás eredményez maradandó tudást.

Figyelünk arra, hogy a gyerekek részére folyamatos, érdekes, értékes tevékenységi alkalmakat biztosítsunk.

Az óvó néni és dajka néni által a gyerekeknek egy vidám, örömteli, ismeretekben bővelkedő hétben volt részük.

Rácz Béláné
Óvodapedagógus

Ünnepi hangulatban

**„Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog az első gyertyaláng!
Karácsonyt várva lázban a föld,
Isteni gyermeket köszönt.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!”**

Ezzel a szép dallal vette kezdetét az ünnepre hangolódás óvodánkban. Jelekesen meggyújtottuk az első gyertyát az udvaron felállított adventi koszorún, amit kedves meglepetésként készítették el nekünk az anyukák.

December 1-én Tengeri Attila zenés előadását élvezhették a gyermekek, amikor mindenki kipróbálhatta a különleges ütőhangszereket, és igazi fergeteges zenekarrá alakulva csendültek fel a mikulásváró dallamok.

A tél első igazán nagy várakozását a Télapó érkezése jelenti kis óvodásaink számára. Idén is boldogan készültek a Mikulás bácsi fogadására. A szép rajzokat és a levelet, amit neki készítettünk, kitettük az ablakba, s izgalommal vártuk, hogy elvigye. Micsoda boldogság volt látni örömeiket, mikor észrevették, hogy eltűnt a levél. „Óvó néni! Elvitte a Télapó a levelet. Itt járt! Én a nyomát is látom! Biztosan bejött a csoportba, amíg mi ebédeltünk!” -mondták lelkesen, s mesélték délután szüleiknek.

Szorgalmasan gyakoroltuk a verseket, dalokat, mese-előadást, és számoltuk mennyit kell még aludni. Végre elérkezett a nagy nap! Ezen a mesés napon senki sem csalódott. A kiscsoportosak bátrak voltak, és kíváncsián nézegették közről is a Télapót, beszélgettek vele, s közben énekeltek, verseltek, táncoltak. A nagyok a köszöntő dalok, versek mellé körjátékokkal és meseelőadással, tánccal is kedveskedtek. A szülők és mi, óvó

Vidáman, énekelve az adventi koszorú körül

nénik örömmel figyeltük gyermekeink ügyes szereplését, bátor kiállását.

A Mikulás bácsi is boldog volt, hiszen ő kapta a legigazibb ajándékot. A csillogó gyermekszemeket, a sok-sok szeretetet, ami felé áradt.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány jóvoltából az idén is került játék a Télapó puttonyába. Köszönjük szépen!

Köszönjük Csák Józsefnek, hogy évről évre számíthatunk rá, Krasnyánszki Imrének, hogy lovas hintón hozta el nekünk a Mikulást, és a szülők önzetlen segítségét, a felajánlásokat.

A Télapó elbűcsúzott, de nemsokára itt a karácsony. Az idén is tervezzük a mézeskalácssütést a gyermekekkel, a kézműves délelőttöt együtt a szülőkkel, és nagycsoportosainkkal készülünk advent utolsó vasárnapján a Falu karácsonyára, amin kedves dallal, verssel köszöntjük a meghitt ünnepet. Boldog karácsonyi készülődést kívánok Mindenkinek!

Sós né Baráth Erika
mb. intézményvezető

A Mikulásnak mindenkihez volt egy-egy kedves szava

A meseelőadás

Az óvodai téli szünet 2015. december 21-től 2016. január 3-ig tart.
Nyitás január 4-én hétfőn.

*Minden kedves olvasónak boldog, békés,
áldott karácsonyi ünnepeket kívánunk!*

az óvoda dolgozói

Színház

November 19-én a Jászboldogházi Könyvtár szervezésében az ÁKOM-BÁKOM Bábcsoport a Moha és Páfrány téli kalandjai című bábjátékot adta elő az óvodás és iskolás gyermekek nagy örömeire.

Alsó tagozatos tanulóinkkal – 45 fővel – az idei tanévben is bérletet vásároltunk Kecskeméten a Ciróka Bábszínházba. A bérlet 3 előadást tartalmaz.

A rajz szakkör hírei

Generali a Biztonságért Alapítvány Szimba országos rajzpályázatán Mozgás és egészség – Irány a természet! címmel vettek részt rajzszakkörös tanulóink.

4 tanuló kapott külön díjat.

Kövér Csenge és Urbán Írisz 6. osztályos, Szabó Lidia 8. osztályos és Mihályi Liliána, aki tavaly volt 8. osztályos tanuló. Nyereményük egy-egy 25 000 Ft-os Sodexo Ajándék utalvány volt.

Pályázat célja: felhívni a figyelmet a gyermekek betegségmegelőzésére és egészségmegőrzésére.

"Rendőrség gyermekszemmel" jársági rajzpályázaton is részt vettünk. A boldogházi gyerekek mindkét kategóriában a legjobbak lettek.

Mihályi Teréz a felsős osztályosoknál lett 1. helyezett, Mihályi Ábel pedig az alsósoknál érte el a legjobb helyezést.

A téli szünet

2014. dec. 18-tól
2015. jan. 1-ig tart.

Az első tanítási nap
2015. január 4.

Elindult a Mátyás Király Általános Iskola Hivatalos

Facebook oldala! Szeretnénk itt is bemutatni az iskola életét, mindennapjait, versenyait, ünnepeit, báljait és minden egyéb fontos perceit!

Próbálunk naprakészek lenni!

Lesznek itt képek, hírek, videók!

EGY OSZTÁLY ÖRÖME LEVÉLBEN KIFEJEZVE

Kedves Gabi néni!

Nagyon szépen köszönjük a digitális táblát, hiszen az alsó tagozatban minden osztálynak van, csak a negyedik osztálynak nem volt.

Amikor megtudtuk, hogy nekünk is lesz, nagyon megörültünk. Mindenki izgult, hogy milyen lesz, hogyan fog kinézni.

Szerinted jó lesz, lehet majd rajta játszani, rajzolni, filmet, mesét nézni? – kérdeztük folyton egymástól.

Persze! – mondta tanár néni, és reménykedett benne, hogy ezek az adottságok mind meglesznek benne.

Végre megérkezett és nem olyan, mint a többi, hanem sokkal modernebb. Először még nem tudtuk hogyan működik, de Gerhát tanár bácsi megmutatta, Heni néni pedig letöltötte hozzá a programokat. Ahogy bekerült a

termünkbe, minden szebb, jobb és tökéletesebb lett. Pont illik a helyére, mintha mindig is ott lett volna. Minden órán használjuk, amikor lehet, így könnyebben megjegyezzük mindent, sokkal egyszerűbb a tanulás a mi szép, új, új digitális táblánkkal.

Ezzel a levéllel szeretnénk hálánkat kifejezni Önnek és az alapítványnak. Ez a tábla nagyon nagy örömet jelent nekünk. Nincs ilyen boldog osztály az iskolában, mint a miénk. Ekkora ajándékot, még egyetlen osztály sem kapott. Ígérjük, nagyon fogunk rá vigyázni!

További munkájukhoz sok sikert és örömet kívánunk!

Hálás szeretettel a 4. osztály
Jászboldogháza, 2015. 11. 23.

Kerekes Réka újabb szép eredményt ért el karate sportban.

✓ 2015. 11. 14-én J&S Speed kupa Tarján **első** hely, majd

✓ 2015. 11. 21-én Litvániában a Lithuan–Cup elnevezésű versenyen szintén **első** helyezést ért el.

Gratulálunk és további szép eredményeket kívánunk.

Mikulás-kupa

7. osztályos fiúcsapat

6. osztályos lányok

A szokásos Mikulás-kupán az idén is szikrázó játzmáknak lehettünk tanúi. A győztesek némiképp meglepetést okoztak, hiszen a lányoknál a hatodik, a fiúknál a hetedik osztály lett az első.

*Áldott, békés karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kívánunk*

Iskolánk tantestülete
és diákjai

„Gyermekek a mezőgazdaságban”

című TÁMOP-3.3.17-15/1 számú pályázatról záróbeszámoló

A projekt közvetlen célja a járszági kistérségek hátrányos helyzetű településén tanuló diákjainak felzárkóztatása, társadalmi beilleszkedésük támogatása. Ennek eszköze a környezeti adottságokban rejlő lehetőségek megismertetése a mezőgazdasági alapismeretek elméleti és gyakorlati megosztása.

A Mátyás Király Általános Iskola válogatott tanulóival, 2 fő pedagógussal (Ilonka Zoltán, Tóth Pál) vett részt egy TÁMOP-os pályázaton. Szendrei Péter pedig, mint szakmai vezető ellenőrizte, vezette a munkát.

Gyors lefutású pályázat révén 3 hónap alatt sikeresen elindítottuk és lezártuk a pályázatot.

De beszéljenek egy kicsit a számok. A három hónap alatt a gyerekek részt vettek:

1 tábor Dunaszigeten, Mosonmagyaróvár mellett.

3 kirándulás: Első ezek közül az OMÉK (Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás) volt. Második a poroszlói, Tisza-tavi Ökocentrum. Harmadik pedig Jászapáti Szakiskola Tangazdasága és Jászivány település paprikaháza, fazekasháza, tájháza volt.

3 Tematikus nap: Ezek a napok Jászberényben, Jászapáti, és Jászkiséren zajlottak. Itt az órák játékos tanulással teltek mindig, feladatlapok, interaktív játékok várták a gyerekeket, így ismerték meg a mezőgazdaságot.

2 Családi nap: Egyik Jászberényben, másik Jászkiséren került megrendezésre, ahol a gyerekek családjukkal együtt több százan vehettek részt változatos programokon. Íjászkodtak, úsztak, kézműveskedtek, ugrálóvárat és kalandparkot használtak, különböző előadásokat tekinthettek meg.

5 alkalommal az érintett pedagógusok képzéseken vettek részt, ahol elsajátították a projekt fontos építőelemeit.

Majd ezekről 5x4 modul segítségével közel 40 órában előadást tartottak a gyerekeknek, elméleti és gyakorlati formában.

Több mint 1500 km-t tettünk meg, javát busszal.

Az Önkormányzat segítségével létrehoztunk egy tantervet a kisiskola mögötti üres területen, amelyet így az iskola diákjai, osztályonként parcellákra osztva tavasztól gondozhatnak, beültethetik minden jóval.

A tangazdaságban

Látogatás a Tisza-tavi Ökocentrumban

Ez a közös munka Iskola és Önkormányzat között példaértékű szerintem.

A gyerekeknek rengeteg élményben volt részük, új ismeretségeket kötöttek, új ismereteket szereztek. Mindegyik, mindegyik jó volt a hangulat, barátságosak voltak vendéglátóink, megfelelő volt az ellátás.

Látogatást tettünk helyi mezőgazdasági cégekhez, szervezőkhez, családi gazdaságokhoz. Amit ezúton is nagyon köszönünk!

Köszönjük Balogh Györgynek, Gál Ferencnek, Papp Bélának, hogy a gyerekek megnézhettek betakarítást, szántást, gépeket, háziállatokat, mindennapi mezőgazdasági munkát, és örömmel fogadtak minket.

Egyik legkedvesebb élményem az volt, amikor egy az iskolánkba járó 6-os fiú a szokásos természetismereti szakkörön megjelent és megkért, hogy hadd mutassa be, amit a pályázat hatására csinált. Eddig is érdekelte a mezőgazdaság, de az, hogy részese lehetett a programnak, az nagy energiával töltötte el. Csinált otthon egy kertet, felásta, beszántották, és egyedül bevetette búzával, repcével, árpával. Olyan boldogan mutatta, hogy a magok már kelnek ki. Ez számomra is nagyon motiváló volt, és pontot tettem a pályázat végére. IGEN, megérte!

Készítette:

Szendrei Péter

biológia-környezetvédelem szakos
tanár

Régen volt — hogy is volt?

Volt egyszer egy másszak's

Cukorrépa-átvevőhely Jászboldogházán

1888 tavaszán cukorgyár építése kezdődött Hatvanban a Zagyva folyó és a Miskolc-Hatvan közötti vasútvonal által határolt 38 hektáros területen, ami Deutsch Ignác tulajdona volt. Az ő nevéhez fűződik a hatvani cukorgyár alapítása. 1881-től a Deutsch család üzemeltette a nagysurányi cukorgyárat, ami jóval kisebb kapacitású volt, arra viszont alkalmas volt, hogy tapasztalatot szereztek a cukorgyártás területén.

A gyár építése hatalmas tempóban haladt, szinte egy esztendő alatt elkészült, és 1889. szeptember 1-jén megkezdte működését. Az első évben napi 600 tonna répát dolgoztak fel, majd 1904-ben már évi 200.000 tonna répa és 30.000 tonna cukor volt a gyár kapacitása. Ekkor már első volt a hatvani gyár a hazai cukorgyárak rangsorában, több mint 1000 főt foglalkoztatott. A gyár tulajdonosa répatermelési szerződést kötött a környékbeli gazdákkal, így a Jászságban is egyre nagyobb területen termelték a gyár alapanyagát.

A Jászságot átszelő Hatvan-Szolnoki vasútvonal, ami 1873-ban megépült, kedvezően befolyásolta ennek a vidéknek a bekapcsolódását a cukorrépatermelésbe. Egyszerűbb és olcsóbb lett a cukorrépa szállítása a gyárba vasúton, illetve a melléktermékek visszajuttatása a termelőkhez. A vasútállomásokon azonban ki kellett építeni ennek a nagy tömegű cukorrépa- és melléktermék mennyiségnek a be- és kirakodásához szükséges infrastruktúrát.

Így történt ez a mi vasútállomásunkon is, létrehoztak egy répaátvevő telepet. Építettek magasított rakodó rampát, mérlegházat hídmerleggel. Abban az időben ökor-, illetve lóvonatású szekerekkel szállították a cukorrépát a földekről az átvevőhelyre. Embertpróbáló munka volt a répa szekérre, majd vagonokba rakása kézi erővel. Persze az akkori vasúti vagonok nem a ma használatos vasúti kocsik nagyságúak voltak, de bizony villával megrakni azokat sem volt könnyű. A gyerekek és a fiatalok talán már nem is ismerik az itt használt, nagyméretű, úgynevezett „gombos” villát, amit külön erre a célra gyártottak. Ugyanúgy kézzel rakták ki a cukorgyárból vissza érkező répaszeletet, mészisapot is. Előbbi kiváló állati takarmány, utóbbi talajjavító anyag volt. Takarmányozási célra hasznosították a melaszt is, amit tartályvagonokban szállítottak vissza a gyárból. Az őszi időszakban a vasútállomás melletti rakodó területen éjjel-nappal hatalmas munka folyt. A nappal a földekről behordott és átvett répát, éjszaka rakták vagonokba, egy-egy műszakban akár egy egész szerelvény répát bevagonoztak. Úgynevezett irányvonatok szállították a cukornakvalót, vissza pedig a nyers répaszeletet.

Itt jegyzem meg, hogy természetesen a cukorgyárat sem kerülte el az államosítás, időközben több átalakuláson is átesett.

A boldogházi rakodóterület mellett lévő mérlegházat később átépítették, bővítették, egy faházat is állítottak mellé, hiszen a szezon alatt 6-7 ember is dolgozott az átvételnél. A mérleget is kicserélték egy nagyobb méretűre, ami alkalmas

A hatvani cukorgyár régen

volt a tehergépkocsik mérésére is. Ez a mérleg, illetve a mellette lévő két kis épület részévé vált a Vasút utcának, sőt a falunak is, ugyanúgy, mint az élőállat átvevőhely, a tejgyűjtő, vagy ahogy neveztük, a „tejcsarnok” épülete. Az 1980-as évek elején felállítottak egy mintavevő gépet is, ami megkönnyítette az átvevő személyzet munkáját, és próbálták vele feloldani azt az örök vitát, ami a termelők és a gyár között folyt a répa tisztaságát és cukor tartalmát illetően.

A cukorrépa ebben az időben igen népszerű és kedvelt növénye volt a termelőknek jó jövedelmezősége miatt. 1959-től 1992-ig cukorrépatermelés csak a teremelőszövetkezetben folyt, de a répa kapálásában mondhatjuk, hogy szinte az egész falu részt vett. A szövetkezet tagjainak volt háztáji földjük, régebben 6000 m², majd később egy hektár. Ezen a területen is sokan cukorrépát termeltek a szövetkezet „szárnyai” alatt. A háztáji mellé járt a közös területből is kapálnivaló terület, amit viccesen úgy hívtunk, hogy *muszáj répa*. Nagy tavaszi „kempingezések” voltak ezek a cukorrépa- és mákkapálások. Egy-egy május 1-jén nagy családi, baráti összejövetelek voltak a mák-, illetve a répasorok között, kapával a kézben. Így 3-4 évtized távlatából mondhatjuk, hogy ha muszájból is, de a bevételt remélve jókedvvel töltöttünk el egy-két hétvégét, esetleg az ünnepet a földeken.

Később a répatermesztés technológiáját egyre jobban gépesítették. A vetéstől a betakarításig minden munkát géppel végeztek. A beszállítást, a vagonba rakást is egyre korszerűbb, nagyobb teljesítményű szállító, rakodó gépek végezték.

Nem véletlen, hogy írásomban múlt időre váltottam, hiszen amit eddig leírtam az mára mind a múlté.

1991-ben egy francia cukoripari vállalat szerzett tulajdonrészt és irányítási jogot a hatvani üzemben, majd 1995-ben pedig többségi tulajdont. 2003-ban a francia cég eladta a gyárat egy német cukoripari részvénytársaságnak, ami még abban az évben bejelentette a gyár bezárását. SZÁZTIZEN-NÉGY év működés után, 2003-ban végleg megszűnt a cukorgyártás Hatvanban. Az épületek többségét lebontották,

helyükön parkot létesítettek. Eltűnt a Hatvani Cukorgyár, eltűnt a boldogházi határból a cukorrépa, eltűntek, feleslegessé váltak a répatermelés gépei, eszközei.

A boldogházi répaátvevő helyen – dacolva az idővel és a vandálokkal – még több mint tíz évig várta sorsa alakulását a mára már teljesen rommá vált mérlegház és a mellette lévő, még jobban összetört faház, illetve a mintavevő gép. Idén nyáron ezek is eltűntek, mint a boldogházi cukorrépa termesztés utolsó tárgyi emlékei.

Persze nem az összetört épületeket sajnálom, amelyek már csak szegényfoltjai voltak a Vasút utcának, így a falunak is. Évek óta kerestük a megoldást a lebontásukra, a képviselőtestületi ülésen is többször napirenden volt a sorsuk.

Mégis, hiányzik valami a faluból, a vasút utcából?! Talán nem a romos épületek, talán nem is a répamáza, nem is a sár, amit esős időben a répat szállító járművek összehordtak. Lehet, hogy nem is az a munkazaj, amit éjszakánként a vago-

nokat rendező, tolató mozdony keltett, de hiányzik az a nyüzsgés, ami minden ősszel megtöltötte a vasútállomás környékét.

Úgy érzem, hogy leginkább azok a munkahelyek hiányoznak, amelyek több mint száz évig megélhetést, jövedelmet adtak sok-sok cukorrépat termelő embernek, azok családjának, a vasutasoknak, a cukorgyári munkásoknak, mindazoknak, akik a cukorrépatermelés és a cukorgyártás hosszú folyamatában egy-egy láncszemet alkottak.

Hatvanban az egykori cukorgyár helyén ma már egy emlékház áll, ahol bemutatják a cukorgyár történetét, három évszázadot érintő működését. Az emlékházban olvasható a következő Ciceró idézet:

„Mindent elvesztvén, őrizd meg legalább a híred, Végképp semmi leszel, hogyha ez is odavész”

Szűcs Gergely

Alapítványi hírek

Két sikeres pályázatunk zárult ebben az évben.

1. A strandon elkészült, átadásra és üdültetési célra felhasználásra került a három ikerház.
2. Októberben megkaptuk a Peugeot autót, mely további lehetőséget biztosít a tanulók szállítására.

Köszönjük az önkormányzat és Pap Béla pályázatíró segítségét!

Szeptemberben számlánkra érkezett a SZJA 1 %-ának felajánlott része: 476 762.Ft.

Tisztelettel köszönjük mindazoknak, akik bizalmukat és felajánlásukat „A Boldogházi Gyermekért” alapítványnak adták.

A 4. osztályosak nagyon kedves levélben köszönték meg az interaktív táblát, melyet 700 ezer forintból vásároltuk meg. Ezzel valamennyi alsós osztály rendelkezik ezzel a modern technikai oktató eszközzel.

Tisztelt Támogatóink! Köszönjük megtisztelő figyelmüket, felajánlásukat. Áldott, békés karácsonyi ünnepeket, és egészséges, sikerekben gazdag új esztendőt kívánok a kuratórium nevében:

Zrupkó Ferencné

Az oviban a Mikulás puttonyát 70 ezer forint értékű játékokkal, sportszerekkel tömtük meg.

Befizettük a nevezési díjakat a különböző tanulmányi és sportrendezvényekre.

A sportolók sem panaszkodhatnak, hiszen az egyik focicsapat teljes felszerelését megvásároltuk 70 ezer forintért.

A technika órákra építő elemeket kértek és kaptak a gyerekek 30 ezer forint értékben.

Az iskolai Mikulás kupára is biztosítottuk az édességet, és a jutalmakat.

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Amikor Tóth Reginához készültem, akinek szép munkáit az elmúlt évben az adventi kézműves vásáron is láthattuk, arra gondoltam, hogy most mindent megtudunk tőle a pirográf – a fára történő égetés – műhelytitkairól, szépségéről. Regina azonban olyan sokféle kézműves tevékenységet végez, hogy ezek között a pirográf csupán az egyik, bár igen fontos hobbija.

- Minden érdekel, ami művészet és alkotás – kezdi Regina. Például alig tanult meg olvasni, és máris szenvedélyévé vált, ma is ez az egyik legkedvesebb időtöltése. Alsó tagozatos korában szavalóversenyt nyert, később pedig rajzpályázatokon különdíjat kapott munkáiért. Ma is rajzol, fest, emellett gitározik, énekel, fafaragásokat készít, éget, tud gravírozni, pólókat fest – és ez csupán egy része szerteágazó érdeklődésének.

Regina a fegyvertartó előtt a kis szőlőpréssel

Regina kicsi korától fogékony volt minden alkotó tevékenységre, de főként a fiús dolgok érdekelték. - Több autóm volt, mint babám – mondja. Az igazi kincsesbányát édesapja műhelye jelentette, ahol megismerkedett a különféle szerszámokkal, melyeket sorra ki is próbált. Édesapja eleinte gyanakodva figyelte, aztán segítette, ma pedig már tudja, hogy nincs olyan, amit ha Regina elhatároz, meg ne tudná valósítani.

Az anyagok közül különösen a fa vonzotta, amit jól lehet formálni, alakítani, díszíteni. Ebben a szép hobbiában nem akárki lett a Mestere! Regina megható szeretettel és tisztelettel beszél Fülöp Sanyi bácsiról, akinek segítségével készült az első komoly alkotása is, a két japán gyakorló kard. A munka során kipróbálta az esztergapadot, megismerte a csiszolás fortélyait, és megtapasztalta az elkészült munka örömét is.

A későbbiek során Sanyi bácsinál állandó vendég, vagy inkább olyan „kisinas” lett, aki igyekezett mindent ellesni, megtanulni. Sanyi bácsi jó pedagógusnak bizonyult, a közös munkák során átragadt a lelkesedése és a fa iránti szeretete Reginára, aki büszke volt, amikor már az illatról megismerte a fát. Kezdetben csak figyelt, aztán közösen dolgoztak, majd a „vizsgamunka” elkészítésére is sor került, ami két kis szőlőprés volt. A nagyobb az édesapjéé lett, a nála lévő kicsiny darabon pedig csodálattal figyelem az aprólékos, pontos megmunkálást – mintha Sanyi bácsi keze munkáját látnám. Reginának sokat jelentett, hogy Sanyi bácsi megbízott benne, és ma is önzetlenül segíti. Örül, hogy ma már ő is viszonzhatja valamivel a

sok-sok segítséget, ő készíti Sanyi bácsi számára a fűszertartók feliratait.

A pirográf nem szerepelt Regina tervei között. Az interneten látta, és amikor sikerült egy készüléket kikönyörögni a szülőktől, kezdődhetett a munka. Rétegelt fára dolgozik, ebből vágja ki a megfelelő formát, majd lecsiszolja. Ceruzával rárajzolja a mintát, azután jön az égetés, majd a festés, végül a lakkozás. A sokféle téma közül a barátok, ismerősök érdeklődését leginkább a csodás színekben pompázó pillangók keltették fel. Ez vált Regina „védjegyévé”. A sikert jelzi, hogy a pillangók közül tizet Svájcba vittek ajándékba. Készülnek dobozok, medálok, kulcstartók, hűtőmágnesek, de fotók alapján portrékat is éget fára. Az alkotások többsége ajándék lesz, mert Regina szerint az a legkedvesebb ajándék, amit saját kezével készít, hiszen aki kapja, tudja, hogy amíg készül, rá gondolt. Ugyanakkor egy kicsit a saját egyéniségéből ajándékozik ilyenkor annak, akinek készíti. Ünnepek, névnapok alkalmával a legváltozatosabb egyedi ajándékokkal lepi meg szeretteit.

Az első alkotások – a japán kardok

Barátja nagyra értékeli ezt a kreativitást. Rendszerint ő az ötletgazda, és együtt valósítják meg a legbonyolultabb elképzeléseket, de ebben már Reginaé a főszerep. Hasonló az érdeklődésük, mindketten kedvelik például a harcművészetet, a fegyvereket, melyekből jónéhány a szobában is látható, közülük többet maguk készítettek. A kardoknak, puskáknak persze kellett egy alkalmas fali tartó, ami Regina saját ötlete alapján maga készített el.

Polisztirolból készült kardok

A gravírozást, pólófestést, linómetszést is kipróbálta már, és mindenben az egyediségre törekszik. Egyediek, különlegesek a gipszből öntött mexikói maszkok és a polisztirol hablemezből készült kardok is. A sokféle alkotó munkát hobbinak tekinti, és arra törekszik, minél több új anyagot, új technikát ismerjen meg. Most éppen műgyantával kísérletezik. Nagy élményt jelentett mindkettőjük számára a *cosplayezéssel* való megismerkedés. Aki hozzám hasonlóan még sosem hallott erről: Budapesten van olyan rendezvény, ahol a résztvevők különféle filmbéli vagy képzeletbeli karaktereknek öltöznek, s ehhez maguk készítik a jelmezeket, kellékeket. Regina szerint ez az a műfaj, amely minden hobbit ötvöz.

Díszdobozok

Regina számára nagy szabadságot jelent a saját kezével készített munka, hiszen nem lehet két egyforma dolgot létrehozni. Neki a legnagyobb örömet nem a kész alkotás jelenti. Azt mondja, munka közben érzi legjobban magát, amikor a keze nyomán formálódik valami, amiből sokszor nem is lehet pontosan tudni, hogy mi lesz.

Élményt jelentett számomra a Regínával való beszélgetés. Bár azt mondja, alapjában véve zárkózott természetű, én nem ezt tapasztaltam. Egy vidám, lelkes „alkotóval” beszélgethettem, és személyében egy minden iránt érdeklődő, színes, kreatív egyéniséget ismertem meg, aki bizonyára még sok meglepetést tartogat környezete számára. Egy Thomas Huxley idézettel kívánok sok örömet és sikereket a további alkotásokhoz és a kísérletezésekhez. „Az alkotó élet titka az, hogy felnőttkorban is megőrizzük a gyermekkor szellemét.”

Papp Izabella

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Gömőri Réka
2015. október 31.
Szülők:
Gömöriné Darók Mária
Gömőri András

Gulyás Bella Kiara
2015. november 14.
Szülők:
Bartvai Beatrix
Gulyás Csaba

Jenei Áron
2015. november 29.
Szülők:
Mízsei Melinda
Jenei Tamás

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Boldogházán itthon

Beszélgetés Kövér Attilával, és családjával

Kövér Attilával először a nálunk megrendezett Jász Világtalálkozó szervezésekor beszéltem. Felajánlotta, hogy bemutatja gyűjteményét, melyet hagyományőrző munkájából állított össze.

A katonai eszközökből és ruházatból álló kiállításnak nagy sikere volt. Őszinte hazaszeretete akkor is, és most, a beszélgetés során is meghatott.

Feleségével, Erikával és három gyermekével, a 14 éves Miksával, a 12 éves Csengével, és a 3. életévéhez közeledő Nimróddal a Hunyadi utcában, a Dányi mama-féle házban élnek.

Nehéz volt eldönteni, hogy a megye székhelyéről Jászboldogházára költözzenek?

Attila: Szolnokon is kertes családi házban éltünk, és valamikor úgy is gondoltuk, ott is maradunk.

Erika: Négy oldalról kerítés, négy fal, ez volt a jellemző. A gyerekeket az utóbbi időben már az utcára is felve engedték ki, ezernyi veszélynek voltak kitéve. Mivel Attila ősei boldogházaiak, rokonok barátok itt voltak, 1996-os megismerkedésünk után gyakran elhozott a községbe. Mindig nagy élményt jelentett számomra az a családi kötelék, mely összefonta a generációkat. Nyaralni jártunk ide!

Attila édesapja, Kövér Gyula, nagy köztiszteltetnek örvend a faluban, hiszen országos sporteredményeit az erősebbek versenyén mindnyájan elismerjük, és büszkék vagyunk rá. Ezt a tudományát nálunk is népszerűsítette, évről évre a falunapokon megszervezte a „Ki a legerősebb legény a faluban?” versenyt. Kezdeményezésére már nemcsak a boldogházi fiatalok jelentkeztek, de a megye és a megyén túli legények is megmérették magukat.

Attila: Igen, és amikor szüleim 2008-ban megvették a Turóczi-féle tanyát, még inkább megfogalmazódott bennünk, hogy nekünk is „haza” kell jönnünk. Ezt nem véletlenül mondtam, hiszen a gyökereim innen erednek. Folyik a családfakutatás, és a Szőrös-ágot már az 1600-as évekig visszavezették. Ősi jász redemptus család tagja vagyok. Gyermekkoromat is a Szőrös-tanyán töltöttem, felejthetetlenek az itt szerzett élmények, a lakodalmak...

Erika: Veronka és Évike meggyőzött bennünket, és 2011-ben Boldogházára költöztünk. Bár én született szolnoki vagyok, mégis azt mondom: hazajöttünk. Itt gyerek a gyerek! Ezért mertük vállalni Nimródot is! Ha Szolnokon maradunk, ő nem született volna meg!

És nektek gyerekek nehéz volt a váltás?

Miksa: 10 éves voltam, amikor meghoztuk a közös döntést. Igen, közös volt, mert szüleink minket is bevontak a nem könnyű elhatározásba. Nekem ott nagyon sok barátom volt, akikkel ma is tartom a kapcsolatot. De nem volt nehéz itt sem beilleszkednem. Focizok, a cserkész-csapat tagja vagyok, igyekszem minél több közösségi megmozdulásban részt venni. Például most azért vagyok egyenruhában, mivel mi cserkészek Erzsébet-kalácsot osztottunk a Balázs-bolt, a

CO-OP áruház és a vasútállomás előtt. (Egyet nekem is megmutatott a kalácsrózsából, melyet Dékányné Bozóki Zsuzsa készített. Igazán szép ajándék, mely emlékeztet bennünket Szent Erzsébet legendájára!)

Csenge: Nekem sem volt nehéz a beilleszkedés, 8 éves voltam akkor, és a szolnoki barátaimmal a facebookon tartom a kapcsolatot. Itt is volt néptánc, természetesen beiratkoztam én is, mivel ez is hagyomány a családukban. Szüleink a Tisza

Táncgyűttesben táncoltak, és ott ismerkedtek meg egymással. Ma már Jászberényben folytatom a néptáncot, és remélem, olyan ügyes leszek én is, mint az anyukám! A tánc mellett szeretek rajzolni is, a rajzsakkör tagja vagyok. Tavaly a megyei rajzversenyen 2. lettem, az idén 3. Most a legnagyobb öröömöm egy 25 ezer forintos jutalom, amit a Generáli Biztosítótól kaptam. „GENERÁLI A BIZTONSÁGÉRT ALAPÍTVÁNY” hirdette meg a versenyt, a Mozgás és Egészség témakörben, az „Irány a természet” címmel. A zsűri döntése alapján én kaptam ezt a szép összeget!

Attila: Visszatérve a kérdésre, hogy nehezen szokták-e meg a gyerekek az új környezetet, hát egyáltalán nem! Egy hét alatt több barátot szereztek, mint Szolnokon! Az udvaron mindig örömteli zivaj volt és van!

Miksa: Annyi érdekes programunk van úgy az iskolában, mint a cserkészetben. Mivel az ifi csapatban focizok, edzésekre, meccsre járok. A cserkészekkel táborozunk, mulatóságokat szervezünk. Nemrég volt a „Juhtor” estünk, ahol barátaimmal előadtuk a Hófehérke humoros változatát. Igen

nagy sikerünk volt.

Nagyon szeretem a motorokat, édesapám szereti a veterán motorozást, természetes, hogy én is kedvet kaptam hozzá. Szeretnék többet a számítógép előtt ülni, de ennek nálunk külön rendje van! Ha jó jegyet kapok, ha elolvasok egy könyvet, utána annyi időt tölthetek a gép mellett, amennyit az olvasással töltöttem! *(Ez igen! Kedves Szülők, ez nagyon jó ötlet! Szerkesztő megjegyzése.)*

Nyolcadikos vagy Miksa, és pályaválasztás előtt állsz. Merre tovább?

Miksa: Első helyen a Liska Szakközépiskola rendészeti szakát jelöltem meg, második helyként pedig a szolnoki Jendrassik Szakközépiskola gépészeti, közlekedési szakát.

Attila! A facebookról értesültem, hogy ebben az évben sikeres érettségit tett.

Attila: Valóban, és nem is szeretném abbahagyni a tanulást. A szolnoki főiskolán a nemzetközi szállítmányozás és logisztikai szakra nyertem felvételt.

Mi motiválta a tanulás továbbfolytatására?

Attila: Valamikor a Malév leányvállalatánál repülőgépkarbantartóként dolgoztam. Mivel a Malév „becsődött”, új helyet kellett keresnem. Most a Magyar Honvédség Béke Támogató és Kiképző Központnál vagyok őrsegparancsnoki beosztásban. Hamarosan a román határhoz vezényelnék bennünket...

Reggelente látom Erikát a vonathoz sietni a kicsivel. Ez azt jelenti újra munkába állt?

Erika: A Tisza COOP-nál árubevételezési ügyintézőként dolgoztam 9 évig, mielőtt Nimróddal GYES-re jöttünk. Most visszahívtak, és mivel a szolnoki vasútállomás mellett találunk egy szuper bölcsit, így nem volt nehéz a döntés, újra dolgozni kezdtem. Természetesen, ha Nimród óvodáskorú lesz, az ovit már itthon kezdi.

Nem értem, mind a ketten Szolnokon dolgoznak, és mégis Jászboldogházát választották otthonuknak!

Erika: Sokan csodálkoznak ezen, de a nyugalmat, a kellemes légkört, a mosolygó arcokat nem lehet odaadni a városi életért.

Attila: Mivel szüleim is itt élnek, mindig van mit tennünk. Hol náluk, hol nálunk alakítgatunk, építkezünk. A papa még dolgozik, de a mama már nyugdíjas, és ez külön szerencse.

Aki belép az udvarra, szerintem meg sem kérdezi mi a család hobbija! Régiségek, a paraszti kultúra még fellelhető eszközei díszítik a folyosó falát.

Attila: 1994 óta hódolok szenvedélyemnek. Szádváriné Teca néni padlása volt az ötletadó, ott leltem az első „értékekre”. Utána padlásjáró lettem, és akkor döntöttem el, hogy ennyivel tartozom a falunak! Ezért is vállaltam el a Jász Világtalálkozón a kiállítás megrendezését. 2001-ben hagyományörző tevékenységemért vitézzé avattak, és jelenleg a Szolnok megyei Magyar Tartalékos Szövetség elnökségi tagja vagyok. Erikával részt veszünk hagyományörző rendezvényeken, ha időnk engedi.

Ezúttal is kérem a tisztelt Olvasókat, ha a háborúból visszamaradt tárgyi emlék, paraszti eszköz van tulajdonukban, szóljanak, és felajánlásait vagy akár eladásra szánt régiségeiket szívesen megnézem.

Amikor megtudtam, hogy a boldogházi temetőben van egy sír, az ismeretlen katona sírja, a BOLDOGBT (amely egyesületnek tagja is vagyok) segítségével rendbe hoztuk, amit azóta is gondozunk. A mama gondoskodik a friss virágokról. Van még egy másik hobbim is. Édesapám nagy vadász, erről nemrég olvashattunk a Boldogházi Hírekben, és sikerült engem is „beoltani” szenvedélyével. Ha időm engedi, együtt megyünk vadászni. Természetesen a lőtt vadat meg is kell főzni, amit szívesen és örömmel készítek el. Mivel a rokonoknak, barátoknak ízlik, így gyakran felkérnek bográcsolásra.

Erika: Az én hobbim a zumba. Sajnos Boldogházán megszűnt, így Hidára vagy Szentgyörgyre járunk át a „lányokkal”.

Attila 10 éve polgárőr, igyekszik és igyekszünk mindenben segíteni, amiben tudunk.

Igaz, én sem vagyok a „faluszépítő egyesület” tagja, de ha hívnak, ott vagyok a díszítésknél, a község szépítésénél. Igazi boldogházaiak lettünk!

Kedves Kövér Család!

Egy-egy beszélgetés után meg szoktam kérdezni, miért szeretik községünket. Most nem teszem, hiszen sugárzik szavaikból a lakóhelyhez való ragaszkodás. Külön öröm volt látnom a család meghitt, szeretetteljes légkörét, a gyerekek életének nemes irányítását. Kívánok Önöknek sok boldogságot, meghitt karácsonyi ünnepeket, és békés, szeretetben gazdag új esztendőt!

Zrupkó Ferencné

Őseink nyomában

„E földi vándorúton ama bizonyos hamuban sült pogácsa: a család. Jó szava, szelleme, védőszentje a mesebeli hősnek. Aki nélküle indul, nagyobb veszedelmek közé kerül, sebezhetőbb minden tekintetben. Némelykor épp legutolsó menedék – a család. (...) A család az, ahol zúzmárás időben titkon ünnepelhető a titok: az együvé tartozás tudata.”

Sütő András¹

Veliczky Józsefnét sokan elsősorban a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának elnökeként ismerik, aki számos szép kezdeményezés megvalósításával is bizonyította a szülőfaluhoz való erős kötődését. A múlt, az elődök tisztelete a tágabb családon túl saját családjá történetének kutatására is ösztönözte. Ez alkalommal őt kértük, ossza meg eddigi tapasztalatait a *Koncsik-Koncsek család* készülő történetéről. Mottóként a fenti Sütő András idézetet választotta, ami – ismerve a családhoz való ragaszkodását – a saját hitvallásának is tekinthető.

Bizonyos kor után az ember már nem előre, hanem visszafelé tekint, hiszen annyi minden történt velünk életünk során, s ezt szeretnénk elmesélni, továbbadni gyermekeinknek, unokáinknak. Régen, míg nagy családok éltek együtt, a hosszú téli estéken, vagy családi összejövetelek alkalmával emlegették a múltat, meséltek a fiataloknak az elődök tetteiről, szokásairól. Mindenszentek idején, ha kilátogattak a temetőbe, elmesélték, ki nyugszik egy-egy sírban és hogyan kapcsolódik a családhoz.

Magam is szeretek mesélni az unokáknak szüleimről, nagyszüleimről, mit csináltak, hogyan éltek. Balázs unokám szívesen hallgatta, ha esténként nagyapám Pajtás és Mester lováról meséltem. Megtárgyalták a nagyszülők, dédszülők nevét, szívesen nézegetik a régi fotókat. Ma, amikor sok csábító technikai eszköz várja a gyerekeket, sajnos már kevesebb idő marad a családi beszélgetésekre. Én mégsem adom fel! Meggyőződésem, egyszer számukra is fontos lesz mindez, ahogy nekem is most vált igazán fontossá, hogy megismerjem, kiknek köszönhetem életem, milyen emberek voltak őseim, hogyan éltek, mit csináltak.

Családom mind anyai, mind apai ágon elég népes. Akiktől én legtöbbet kaptam, a szüleim és nagyszüleim. Az ő családjuk a *Koncsik*, *Velkei*, *Harsányi* és *Szabó* nevet viseli, így ennek a négy családnak a történetét szeretném jobban megismerni.

Egy-egy család történetének megírásához nagyon sok idő, energia, és mint mindenhez az életben, nem kevés szerencse is szükséges. Kezdem a szerencsével! A legnagyobb szerencsém, hogy két olyan ember segíti a munkám, mint *Sugárné Koncsik Aranka néni* és *Besenyi Vendel*.

Hogyan is kezdődött? Amikor több mint tíz évvel ezelőtt kezembe került Aranka néni *Jász történelmi arcképcsarnok* című könyve,

kiváncsi lettem, van-e közünk egymáshoz, rokonok vagyunk-e. Besenyi Vendeltől kaptam meg a telefonszámát, és már az első beszélgetésünk alkalmával teljesen lenyűgözött. Aranka néni a telefonban „kapásból” elmesélte névvel, évszámokkal a közös családfánkat, levezette, hogyan állunk egymással rokonságban. Azóta is őszintén csodálom memóriáját, tisztelem alapos helytörténeti és családtörténeti kutatásait, és végtelenül hálás vagyok, hogy a Koncsik családra vonatkozó ismereteit megosztja velem.

Szüleim: Koncsik Dezső
(1923-2001)
és Velkei Mária (1924-2006)

Apai nagyszülők: Koncsik János
(1895-1985)
és Harsányi Mária (1900-1982)

¹ A megtartó család dicsérete. Részlet Földes Anna interjújából – 1978.

Családjaink közös őse *Koncsek Balázs* (1732-1800), a dédapánk dédapja volt. Kétszer nősült, első felesége Nagy Klára (1732-1768), Aranka néni ősanyja, a második felesége Sisa Katalin, az én dédanyám.

Így indult a kapcsolatom Aranka nénivel, és az egyre fokozódó kíváncsiság, hogy minél többet megtudjak családunkról. A tőle kapott kéziratokból egy számítógépes program segítségével megszerkesztettem a családfát, amelyen 500 családtag adata szerepel. Számomra ez így áttekinthető, de nyomtatott formában nehezen kezelhető - és persze ez a történetnek csak egy része.

A családkutatás következő fontos eseménye az volt, hogy 2008-ban *Koncsik találkozót* tartottunk, ahol találkozott Aranka néni rokonsága és az én közvetlen, élő rokonságom. Nagy élmény volt megismerni a nagy család számos tagját. Nagyon örültem, hogy eljött *Sára Sándor* Kossuth-díjas operatőr, filmrendező is, akinek nagyanyja *Koncsek Terézia* volt. Aranka néni sok-sok érdekes dolgot mesélt a múltból, az általa megismert adatokról. Először is a név! A *Koncsek* vagy *Koncsik* az idők folyamán váltakozott, ugyanis az anyakönyvekbe általában bemonrás alapján került be, de ugyanazt a családot jelöli.

Különös érzés volt nekem, és eleinte hihetetlennek tűnt, de ma már – internetről is olvasgatva – elhiszem, hogy a *Koncsek nemzetség* eredete a honfoglalás idejétől vezethető le. Az ország legkülönbözőbb területeiről kerülnek elő *Koncsek/Koncsik* leszármazottak.

Aranka néni utalt rá, és ezzel engem is kíváncsivá tett, így *Nagy Iván* Magyarország családi címerekkel és nemzedégrendi táblákkal című könyvéből olvasgattam a következőkről. Családunk egyike azon nagyon kevés nemzetségnek, amely a XI. század okleveles kimutatásaiból fölvehető. Nyitra megyei törzsökös család, mely a Rajcsányi, Lipovniczky, Helbényi családdal egy törzsből ered. Első tudható tör-

zse Bokon (Kond vagy Kund vezér leszármazottja), Szent István és I. András korában élt, akinek unokája Kurus vagy Koros, Zala megyei főispán 1120-ban II. Istvántól kapta Nyitra megyei Koros földjét. Fia, Paska de Korus, akinek dédunokája András, őt *Koncseknek* nevezték. Adománylevelekben már a XII. században megtalálható a név. Koros egy vadászat alkalmával megmentette István királyi herceg (II István) életét, és ezt a történetet a család címerében mindenhol megtalálhatjuk.

Gyárfás István, aki a jászkunok történetét dolgozta fel, munkájában szintén utal családnevünk eredetére. Ismert, hogy honfoglaláskor kun törzsek is jöttek Árpáddal, így valószínűsíthető, hogy mi nem jászok, hanem eljászosodott kunok vagyunk. Én ilyen szinten nem foglalkozom a család eredetével. A honfoglaláskori történelem férjem kedvenc témája, őt kértem meg, hogy kutasson erről.

Amivel foglalkozni szeretnék, az a *jászberényi Koncsik ág*. Jászberénybe a Nyitra megyei Czetényből kerültek őseink a XVI. században, majd innen Jászberény pusztáira települtek. Boldogházán kívül több jász településen ma is található *Koncsik dűlő*. A jászberényi *Koncsek*ok közül sok jómódú, ismert személy neve került elő a városi jegyzőkönyvekből és végrendeletekből. Az 1699-es Pentz-féle összeírásban már helybélinek írják *Koncsek Györgyöt*, aki ekkor az egyik legmódosabb lakos volt. 1745-ben a család földet váltott, redemptussá vált, és több jegyző, polgármester, egyházi vezető került ki a családtagok közül.

Aranka néni az egyházi anyakönyvekből és levéltári dokumentumokból kutatta a családra vonatkozó adatokat, én pedig interneten is gyűjtöm a ma élő *Koncsik*okat. Igyekszem személyesen is megkeresni a leszármazottakat, fotókat, emlékezőseket kérek tőlük. Tervezem, hogy könyv formában megjelentetjük az összegyűlt anyagot, amit sokan várnak a népes családból.

Anyai nagyszülők: Velkei Antal
(1898-1926)
és Szabó Mária (1901-1960)

A *Velkei család* kutatása is folyamatban van, ebben az adatgyűjtésben már én is részt vettem. Nagy élmény volt Aranka nénivel és Besenyi Vendellel keresgélni az anyakönyvekben, és közben hallgatni, ők mennyi mindent tudnak a múltból, és hogyan kapcsolják össze az újabb ismeretekkel. 2010-ben *Velkei találkozót* tartottunk, a következő könyv erről fog készülni.

A *Szabó család* történetét Jászberényben Szabó Attila kutatja, vele tartom a kapcsolatot.

A dédszülők Harsányi István és Kohári Mária. Ezen ág megismerése még várat magára, de remélem lesz valaki, aki vállalja a kutatását, amibe szívesen besegítek.

Jelenleg eddig jutottunk a családkutatásban, ami gyakran olyan, mint egy kirakós játék. Sok időt igényel, sok munkával jár, de izgalmas, érdekes és remélem, hogy értékes is lesz. Aranka néninek megígértem, hogy igyekezni fogok - szeretné megélni a könyv megjelenését. Az elődeink iránti tisztelet mellett Aranka néni iránti nagyrabecsülésem miatt is kötelességemnek érzem ezt. Ezúton is hálásan köszönöm mindenkori segítségét, és kívánom, hogy Isten éltesse még sokáig.

Veliczky Józsefné Koncsik Ilona

„Minden idők legboldogabb plébánosa” Kis Pál 1919 -1998.

A boldogházi temetőben járva gyakran elmegyünk egy borostyánnal befuttatott, egyszerűségében is szép sírrelk előtt, amely a felirat szerint *Kis Pál plébános* földi maradványait őrzi. Sokszor gondoltam arra járva, jó lenne többet tudni róla, ki is volt ő, és milyen emlékek maradtak róla. Ez év őszén megjelent egy szép kivitelű, tartalmas kötet *dr. Suba Györgyné* összeállításában, amely valamennyi jászberényi kötődésű plébános és káplán életrajzát tartalmazza. A kötetben Kis Pál plébános is szerepel, aki a leghosszabb ideig Recskén folytatta papi hivatását. Egyik volt hittanosa nagy szeretettel emlékezik rá a kötetben, tőle származik a fenti idézet is. De vajon honnan indult, milyen ember volt a jászboldogházi temetőben nyugvó plébános?

A pályakép kiegészítésében két boldogházi unokahúga, *Gömöri Andrásné Kis Erzsébet* és *Berkó Árpádné Kis Terézia* volt segítségemre, akik szeretettel idézték fel nagybátyjuk emlékét. Tőlük kaptam a mellékelt fotókat is, szívességüket ezúton is hálásan köszönöm.

Kis Pál földműves családból származott, gyermekkorát a Csíkos kutyinai határrészén lévő tanyában töltötte. Nyolcan voltak testvérek, négy lány és négy fiú. Kis Pál 1919-ben született hetedik gyermekként, miután édesapja hazatért az első világháborúból. Nem volt könnyű a nagy család élete, a gyerekek kicsi kortól bekapcsolódtak a tanya körüli munkákba, végezték az életkoruknak megfelelő teendőket. A szülőknek nem kellett biztatni őket a tanulásra, szívesen jártak a csíkosi kis iskolába, mindannyian jó tanulók voltak. Vasárnaponként az egész család Újszászra vagy Tápiógyörgyére indult a templomba, ezt soha nem mulasztották el. (A csíkosi kápolnában ekkor csak egy hónapban egyszer tartottak misét.)

Kis Pál az elemi iskola után a jászberényi gimnáziumban tanult tovább. Miután ott is kitűnt kiváló eredményével, Kele István esperes plébános ösztönzésére a papi pályát választotta. A mélyen vallásos szülők örömmel fogadták ezt a döntést. Büszkék voltak fiukra, akit 1943-ban szenteltek pappá. A csíkosi határrészen nagy esemény volt, amikor az újmisési pap megtartotta első miséjét, amit a „paplagzi”, az ilyenkor szokásos vendéglátás követte.

Kis Pál Oroson káplánként kezd-

Gimnazistaként...

te hivatása gyakorlását, s azt követően megyénkben több településen teljesített szolgálatot, így Jászszentandrás, Dévavá-

nyán, Jászárokszálláson, Török-szentmiklóson, Kengyelen.

Egyik nővére apáca lett, és mindehová követte testvérét, házvezetőnőként segítette munkáját. A fiútestvérek közül *András*, a legidősebb testvér földműves, *László* cipész, *József* pedig neves szabómester lett Budapesten.

Erzsike és *Terike* ma is nagy szeretettel emlékezik nagybátyjukra, aki gyakran látogatott haza, s míg a család a tanyán lakott, átöltözött, és a családdal végezte az éppen esedékes gazdasági munkákat. Családszerető ember volt, végiglátogatta rokonait, és a jászboldogházi templomban minden reggel misét szolgáltatott. Sokszor éjjelekgig beszélgetett édesapjukkal, szóba kerülhetett Recski büntetőtábor is, de erről a

Paplagzi a csíkosi tanyán 1943-ban

Kis Pál papi igazolványa 1949-ből

gyerekeknek sosem beszéltek. Erzsike számára nagy élményt jelentett, amikor nála nyaraltak Recskén. Busszal fölmentek Kékestetőre a kilátóhoz, onnan pedig velük együtt gyalogolt le a hegyről a plébános úr is. Terike fiatal lányként többször helyettesítette Kis Pál nővérét a házvezetésben.

Kis Pál Recskén is fáradhatatlanul dolgozott. Az ő idejében építettek új parókiaépületet a hegyoldalban, és a két lány emlékszik rá, hogy a plébános úr minden nap talicskával hordta a földet a lejtős területen, hogy meg lehessen közelíteni a parókiát. El-

A recski templomban

mondták, hogy minden unokát ő esketett a családban. Ilyenkor a menyasszony és vőlegény meglátogatta, és személyesen kérte fel erre, ő pedig eljött, és a boldogházi templomban megtartották az esküvőt.

Aranymiséjére 1993-ban került sor, amit Jászberényben és Jászboldogházán is megtartott, és so- kan eljöttek a szép ünnepségre.

Kis Pál 1964-től 1989-ig Recskén volt plébános, ahol hamar megszerették a helyiek. *Tordai Andrásné Zám Zsuzsanna 2013-ban így emlékezett kedves hitoktatójára:*

„Mikor Recskre helyezték, még élt az édesanyja, és vele együtt költözött a nővére is, aki a háztartást vezette. Anyukája, ahogy emlékszem, hamarosan meghalt. Mivel Jászboldogházán szerették volna eltemettetni, meg kellett szervezni az elszállítását, hiszen akkor még nem működtek temetkezési vállalkozások, legalább is itt a falun nem. Végül is egy nyitott vasúti vagon volt a szállítóeszköz, melyben édesanyja holtteste mellett utazott a tisztelendő úr a temetés helyszínére. Mára emlékszem, milyen meghatóan

beszélt erről az útról egy prédikációjában.

(...) Mindenki tudta, hogy a mi családjunk vallásos, a nagyanyám öccse a szomszéd faluban volt pap. Persze, a hittanórák nem az iskolában voltak, hanem a templomban, télen pedig a parókián, a fűrészporsós kályhával befűtött irodában. Én úgy emlékszem vissza, hogy mindig szívesen mentünk, mert a tisztelendő úrnál sosem maradt el a játék és a jutalom. Tudom, mennyire örültünk, amikor a meoszkópon (egy kettős periszkópszerű szerkezet) nézhetük a képeket, vagy az akkoriban újdonságnak számító rágugumit kaptunk. (...) Nem volt ritka az sem, mikor a fiúkkal az ún. rossz iskolánál focizott, vagy hátizsákot magunkhoz véve, a Kékestetőre mentünk.

(...) Ő nem csak a gyerekekkel tudott bánni, rajta semmiféle munka nem fogott ki. Kezdetektől fogva építkezett. Új parókiát, ravatalozót épített, toldott a templomhoz, hogy ott lehessen hittanórát tartani. Kifestette a templomot belülről, fakazettákkal borította be a mennyezetét, átalakította a „fűjtatós” orgonát elektromossá, bearanyoztatta a temp-

Apáca nővérével

Együtt a testvérek - Recsk, 1978.

Felső sor balról jobbra: Kis Pál, Kis József, Kis László, Kis András, alsó sorban: Kis Amália, Kis Erzsébet, Kis Veronika, Kis Ilona

lomban lévő képeket. Nem tudom, azóta változott-e, de abban az időben Recsknek volt egyedül kétszintes ravatalozója. Segéd-munkásként minden építkezésen jelen volt, de a mezőgazdasági munkában is jeleskedett. Nagyon sokszor volt a parókia ajtajára kitéve a tábla: „Kertben vagyok.” Abban az időben nemhogy mobil, de még vezetékes telefon sem volt az irodájában, így az emberek mindig személyesen keresték. A minden reggel megtartott szentmise után gyakran lehetett látni jellegzetes fekete kalapjában és gumicsizmájában. A kertet természetesen ő kaplálta. De kaszálásban sem mert vele senki kiállni. Fűnyíró nem lévén, a temetőt is kézzel kaszálták, s ha segítséget kért is híveitől, ő volt az első kaszás. A gyümölcs sem maradt a kertjében a fán. Ami pedig lehullott, abból jóféle szilvapálinkát főzetett. Mi is kaptunk tőle az esküvőnkre több éves szilvapálinkát, ezt a fiúk csak jeles ünnepekkor vették elő.

A következő eset egy őszi na-

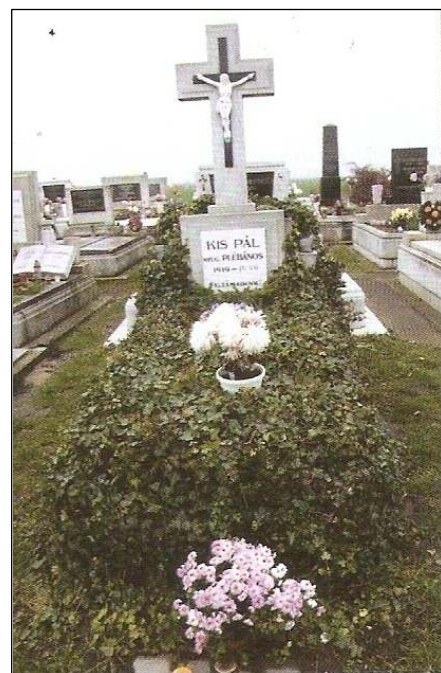
pon történt meg: a plébános úr kiásta a kertben a krumplit, s már fel is szedte zsákokba. Ez a rész inkább a temetőhöz volt közelebb, mint a parókiához. Ekkor ment nagyapám lovaskocsival arra. Kapóra jött neki a lovaskocsi, s megkérte nagyapámat, hogy ugyan már vinné el az ő krumpliját is. Persze ő igent mondott, s már szállt is le a kocsiról, hogy vállára véve, feltegye a zsákokat. Ezt meglátva heves tiltakozással vette el tőle a zsákokot, mert ki látott már olyat, hogy tőle öregebb ember (11 évvel volt idősebb nagyapám) emelgeti a zsákokat, ő meg majd karba tett kézzel nézi. Majd megjegyezte: ő is parasztyereknek született, nem papnak. Hát azt hiszem, ez az igazi jász büszkeség.

Én így emlékezem vissza az egykori recski plébánosra, aki azt hiszem, beírta magát Recsk történelmébe.”

Kis Pál 1989-ben halt meg a nyíregyházi papi otthonban, de szülei közelében, hazai földben

szeretett volna nyugodni. Temetésére sok paptársa eljött, és Kladiva Imre plébános búcsúztat-ta. Sírját ma unokahúgai, Terike és Erzsike gondozza, és szeretettel őrzik nem elsősorban az egykori plébános, hanem egy kedves, közvetlen, derűs nagybácsi emlé-két, aki soha nem felejtette el, honnan indult.

Sajnos a boldogháziak közül már egyre kevesebben élnek, akik ismerhették Kis Pált, de talán ez a kis írás is segít megóvni a feledéstől az emléket. Ha elmegyünk a borostyánnal borított sír előtt, néha gondoljunk arra, hogy egyszer volt, hol nem volt egy kisfiú, aki a szülői ház és a kis iskola útravalójával tarisznyájában elindult a csíkosi tanyáról, és messzire jutott jelképesen és a valóságban is – hogy aztán visszatérjen a szülőföldre, ahol immár békében nyugszik.

A kötet, amelyben Kis Pál és más boldogházi papok életrajza is szerepel: Dr. Suba Györgyné: Cipruság – Virágszál. Isten országának munkásai Jászberényben 1546-2015. Jászberény, 2015.

Papp Izabella

BELGYÓGYÁSZAT MAGÁNRENDELÉS

Dr. Borsodi-Nagy Erzsébet
Belgyógyász szakorvos, háziorvos szakorvos, dietetikus

Szeretettel várom kedves meglévő és új pácienseimet a magánrendelésemtre.

Főbb tevékenységek:

- Belgyógyászati alapvizsgálat
- Cukorbetegség és magas vérnyomás kezelése, gyógyszerjavaslatok kiadása
- Kardiológiai elővizsgálat, EKG készítés és elemzése
- Doppler vizsgálat
- Belgyógyászati szakorvosi gyógyszerek felírása
- Belgyógyászati alapterületek esetén incontinencia eszközök felírása
- Diétás tanácsadás

BEUTALÓ ÉS TÁPPÉNZBE VÉTEL NEM LEHETSÉGES

BEJELENTKEZÉS: +36-70/287-81-64

RENDELÉSI IDŐ: KEDD: 16 – 18 ÓRÁIG

Cím: Jászboldogháza, Rákóczi F. utca 21
belgyogyaszatrendeles@gmail.com

Diplomás, tapasztalattal rendelkező rehabilitációs GYÓGYTORNÁSZ
egyéni gyógytornát vállal

Tápiógyörgye, Jászboldogháza és Jánoshidán házhoz kijárással.

Ha Ön vagy Kedves ismerőse a környékén lakik és gyógytornára lenne szüksége az alábbi problémák bármelyike miatt, vagy csak megelőzés, szinten tartás végett szeretne tornázni, hívjon bizalommal és kérésre házhoz megyek.

Foglalkozási területeim:

- Fej-, nyak-, hát-, végtag-, és derékfájdalmak
- Ízületi- és izomfájdalmak
- Hanyag testtartás
- Általános izomerősítés, kondíciójavítás
- Sportsérülések kezelése
- Baleset utáni rehabilitáció: végtag-, gerinctörések, zúzódások, rándulások, szalagszakadás, ficamok, stb.
- Ízületi protézis beültetése előtti és utáni rehabilitáció
- Stroke (agyvérzés)
- Kerekesszék ill. bármely segédeszköz helyes használatának tanítása
- Elektroterápiás kezelés (TENS)
- Svédmasszázs, szegment-masszázs, kötőszöveti masszáz, hegmasszázs
- Tartósan ágyban fekvő vagy nehezen mozgó egyének mobilizálása
- Egyéni -, csoportos torna

Érdeklődni lehet:

Jana Zoltán

Gyógytornász- fizioterapeuta

06-20/824 7810

Velünk történt ...

"1955. november 19-én az újszászi templomban kötött házasságot Szórád Béla és Szelei Erzsébet, akik jelenleg községünkben élnek. November 21-én templomunkban újították meg fogadalmukat 60 év házasság után Ervin atya, illetve a nagykőrösi plébános, Hernádi László atya előtt. Jelen volt három gyermekük, unokáik, dédunokáik. Kívánunk még nekik szeretetben, egészségben eltölteni

Szórád Béla és felesége családi körben a templom előtt

Üdvözléssel: Szórád Róbert

Szeretettel gratulálunk a szép jubileumhoz, jó egészséget, és további szép, együtt töltött éveket kívánunk olvasóink nevében is.

Búcsúzunk

Turóczi Antalné
Konkoly Béla

1939-2015
1949-2015

Kisádám József
Rácz Pál

1954-2015
1933-2015

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2016. február 22-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujzag@jaszboldoghaza.hu

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámunkban közöljük.

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

Kolozsvári rakott káposzta

A karácsonyi ételek közül, ami el nem maradhat, azok a káposztafélék. Az iskolakonyhán is már többször elkészítettük a „Kolozsvári rakott káposztát”. Most ennek az ételnek a hozzávalóit szeretném Önökkel megosztani.

Egy közepes tepsizhez:

1 kg sertés comb; ½ kg rizs;

½ kg hagyma; 0,40 kg füstölt szalonna

0,30 kg füstölt kolbász;

1,50 kg savanyú káposzta;

1 pohár tejföl,

fűszerek (só, őrölt bors, delikát)

5 dkg színes paprika.

A savanyú káposztát kimossuk, majd feltesszük főzni. A húst ledaráljuk, a füstölt szalonnát kisütjük. A kisült füstölt szalonna zsíráján megpirítom a hagymát, majd a húst porköltezen felrakom, fűszerezem. Ha a káposzta

megfőtt leszűröm. Amíg a hús párolódik, addig a rizst is kifőzöm, sós vízben. Amikor már minden kifőtt, megfőtt, összerakhatjuk az ételt. A tepsit kizsírozom, majd a káposzta felét a tepsibe rakom. A káposztára rakom a hús és a rizs keverékét, majd megszórom a kisült füstölt szalonna kockákkal, majd a káposzta másik felével betakarom. Füstölt kolbász karikákat rakok a tetejére, és egy pohár tejföllel pedig megbolondítom. Sütőben pirosra sütöm, majd tálalom. Jó étvágyat kívánok!

Magam és kolléganőim nevében áldott, békés karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag boldog, új évet kívánok!

Ráczné Baráth Andrea

TÁPIÓ TŰZÉP Tápiógyörgye

Telefonos érdeklődés, megrendelés: 0620/6132093

Nyitva: Hétfő-Kedd-Szerda-Péntek: 7-16-ig,

Csütörtök ZÁRVA, Szombat: 7-12-ig.

TŰZIFA: tölgy és bükk hasítva, kályha készen

2700 Ft/mázsa

PORMENTES KOCKASZÉN:

3500 Ft/mázsa

KALODÁS SZÁRAZ TŰZIFA 1.35 M³

23 000 Ft!!

FABRIKETT(KEMÉNYFÁBÓL):

680 Ft (10 kg)

Télen is kapható, cement, zsákos beton, zsákos vakolat, csemperagasztó, kötégysorsító (kalcidur). Borovi lambéria.

Tápiógyörgye, Táncsics M. út 62. szám alatti telepünkön.
(Tápiószelei úton, közvetlenül a temető előtt.)

06-20-613 2093

Rólunk írták...

Új Néplap 2015. november 10.
Elkészült az új mentőállomás
 Nemrégiben befejeződött az új mentőállomás építése a faluban. Jászboldogházán idén áprilisban kezdődött meg a vadonatúj létesítmény kivitelezése. A munkálatok jó ütemben haladtak, mostanra teljes egészében elkészült az épület.

- Információim szerint a szakhatóságok részéről is lezárult már a használatbavétel engedélyezési folyamata – mondta a település polgármestere, Szűcs Lajos. – Nagyon várjuk már, hogy megkezdje működését az új állomás, hiszen ezzel remélhetőleg jócskán lecsökkenhet a községben az az idő, ami a mentők riasztása és a segítségnyújtás megkezdése között eltelik.

A település választott vezetője elmondta, hogy időközben már az új állomás munkatársainak felvétele, oktatása is megkezdődött. A létesítmény kialakítása mintegy százharmincmillió forintos beruházással valósulhatott meg Boldogházán. Az uniós támogatással megvalósuló országos program keretében összesen huszonkét új mentőállomás épül, de hangsúlyt fektetnek a munkatársak oktatására, illetve a fejlesztés része az orvostechikai eszközök, valamint mentőgépjárművek beszerzése is.

Új Néplap 2015. november 12.

Szemléletváltás kell

Három százalék alá süllyedt Jászboldogházán a regisztrált munkanélküliek aránya, amivel nemcsak a Jászágó, de az egész megye legkedvezőbb adatát könyvelhette el a kistérség. Mindeközben a kistérségben továbbra is Jászladányban a legmagasabb az álláskereső aránya.

A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat legutóbb kiadott adatai szerint összesen harminckét jászboldogházi regisztráltak az állást keresők között, ez pedig a munkavállaló korú lakosság mindössze 2,77 százaléka a településen.

- Folyamatosan emelkedik a közeli városokban, főleg Jászberényben és Szolnokon elhelyezkedő boldogháziak aránya – mondta érdeklődésünkre Szűcs Lajos polgármester. Leginkább ez javítja az adatokat. A korábban hosszabb ideig munka nél-

kül lévők közül sokan el tudtak helyezkedni. Ráadásul úgy, hogy közben a közmunkások száma is csökkent a faluban.

Míg korábban a kistérségben mintegy hetven helybelinek adott munkát közfoglalkoztatás keretében az önkormányzat, addig ez mostanra ötven főre csökkent.

- Ezekben a hetekben szerzett tapasztalatok alapján a következő évben még inkább szűkíteni kell a közfoglalkoztatottak keretszámát, mert a felkínált állásokat nem, vagy csak nehezen tudjuk betölteni – tette hozzá.

A községben egyébként a munkahelyek száma nem nőtt, igaz, nem is csökkent. Az önkormányzati- és az állami intézmények a legnagyobb munkáltatói a településnek, de továbbra is munkát ad közel harminc főnek a rádiótorgyár, hasonló nagyságrendben foglalkoztat dolgozókat a mezőgazdasági szövetkezet és egy másik mezőgazdasági vállalkozás. Ezen kívül a két-három főnek munkát adó kisvállalkozások a jellemzők.

- A mindennapokban ez annyit jelent, hogy növekszik a vásárlóerő, egyre kevesebben szorulnak pénzbeli, vagy természetbeni szociális támogatásra a településen – jegyzi meg a polgármester.

Új Néplap 2015. november 12.

Boldogházi testvérek nyerték a járszági rajzpályázatot

Az Országos Rendőr-főkapitányság és az Országos Roma Önkormányzat együttműködése alapján indult kezdeményezés keretében a Jászberényi Rendőrkapitányság gyermekrajz-pályázatot hirdetett, amelynek címe és témája: *A rendőrök munkája gyermekszemmel* volt. A járszági általános iskolák alsó- és felső tagozatosai számára kiírt verseny eredményhirdetését a berényi kapitányság nagytermében tartották. A megjelenteket dr. Körei-NagyJózsef rendőrkapitány köszöntötte, a pályamunkák elbírálásában közreműködött Farkas Edit a jászberényi Hamza Múzeum igazgatója.

Az idén második alkalommal közölt felhívásra tizenegy általános iskolából összesen százhuszonkét alkotás érkezett a fiataloktól. A díjazottak számára oklevelet, illetve vásárlási utalványt nyújtottak át a családias hangvételű ünnepségen.

Az alsó tagozatosok között az első helyezést **Mihályi Ábel**, a felsősek között **Mihályi Teréz** nyerte, mindketten a Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola tanulói.

A díjátadásról a Trió Televízió is hírt adott, bemutatva a két boldogházi nyertest. A riporter megjegyezte, hogy a rajzkészség bizonyára öröklődik a családban, hiszen Ábel és Teréz testvérek.

Ezúton is szeretettel gratulálunk Mihályi Abelnek és Mihályi Teréznek, és további sikereket kívánunk!

Új Néplap 2015. november 13.

Polgárőrök tartották vissza

A jászboldogházai vasútállomásról nem akart gyalogosan hazamenni egy jánoshidai férfi, ezért egy segédmotoros kerékpárt lopott. A helyi polgárőrök feltartóztatták, és értesítették a rendőrséget.

A jelenleg rendelkezésre álló adatok szerint a 48 éves férfi 2015. november 11-én 13 óra 30 perc körüli időben Jászboldogházán a vasútállomás kerékpártárolójában egy lezárt segédmotoros kerékpár kormányzárját eltörte, és ellopta a járművet. A gyorsan jött jelzésnek köszönhetően a település polgárőrei a helyszín közelében feltartóztatták a jogsértőt, és a rendőrök kérésére visszatarították a férfit. A járőrök a jánoshidai lakost előállították a Jászberényi Rendőrkapitányságra, ahol gyanúsítottként kihallgatták.

A terhelt elismerte tettét, és elmondta, hogy nem akart gyalogosan hazamenni a vasútállomásról. A nyomozók lefoglalták és a sértettnek visszaadták a kerékpárt – közölte lapunkkal a megyei rendőr-főkapitányság.

Új Néplap 2015. november 25.

Két új állomást adtak át

Két új mentőállomást adtak át a megyében. Az Országos Mentőszolgálat hazánk tizenhét megyéjében összesen huszonkét új mentőállomást épített, és további hatvanat dinamizált egy program keretében. A működését most megkezdő jászboldogházi állomással a térségben számottevően nő a sürgősségi ellátás biztonsága, hiszen a korábbi esztendőkhöz képest közel negyven százalékkal meghaladta a tizenöt percet. A jászboldogházi mellett a köteleki mentőállomást is most adták át.

Fotó: Babinyecz J.

Alapítványi bál

A strandfejlesztés új létesítményei

Fotó: BOLDOGBT.

Az elszármazottak találkozója

Fotó: Babinyecz J.

Az új kenyér ünnepe

2015

Látványkonyha az iskolai egészségkén

Fotó: Babinyecz J.

Átadták a mentőállomást

Csomagot kaptak az idén is a legkisebbek

A hagyományos önkormányzati évzáró ünnepség